

ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

สรวนิพนธ์

ขอเชิญ

ทวีวรรณ มูลมณี

เสนอต่อบันทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

ทวีวรรณ มูลมณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ทวีวรรณ มูลมณี

เสนอต่อบนพิธีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ทวีวรรณ มูลมนี. (2552). ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์。

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 32 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสูงอย่างง่าย อีกร้อยหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน กลุ่มทดลองได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t - test

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE ON ENGLISH WRITING
ABILITY OF MATHAYOM SUKSAI STUDENTS AT KHLONGKUM SCHOOL
IN BUNGKUM DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

THAWEEWAN MULMANEE

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2009

Thaweewan Mulmanee. (2009). *The Effect of Cooperative Learning Technique on English Writing Ability of Mathayom Suksa I Students at Khlongkum School in Bungkum District, Bangkok*. Master's Project, M. Ed. (Educational Psychology) Bangkok: Graduate School Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purpose of this experimental research was to study the effect of cooperative learning technique on English writing ability of mathayom suksa I students at Khlongkum School in Bungkum District, Bangkok in the academic year 2008. The samples were randomly selected from a population whose the English writing ability was low. Then they were randomly divided into an experimental group and a control group, each group consisted of 16 students. The experimental group was exposed to the effects of cooperative learning technique while the control group was not. The research instruments were the cooperative program and a pre-post writing test. The data was statistically analyzed by the t-test.

The results were as follows:

1. The English writing ability of the students exposed to the cooperative learning technique significantly increased at .01 level.
2. The English writing ability of the students were not exposed to the cooperative learning technique significantly increased at .05 level.
3. The English writing ability of the students exposed to the cooperative learning technique significantly higher than the others that was not exposed to the cooperative learning technique at .01 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารานิพนธ์เรื่อง ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการ
เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
ของ ทวีวรรณ มูดมนี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

กรรมการสอบสารานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณวัตตน์ พลอยเลิ่อมแสง)

กรรมการสอบสารานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไอลักษณ์ พงษ์สิงหา)

อนุมัติให้รับสารานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

คณะกรรมการศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. օงอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศคุณปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์เวนี กรีทอง ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรวนรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีไลลักษณ์ พงษ์สิภา กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมสอบปากเปลาสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในทุกขั้นตอน ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรมนิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีไลลักษณ์ พงษ์สิภา และ Mr. Malcom Imray ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือและให้คำปรึกษา รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความรัก ความเมตตา ให้ความรู้และอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คุณพักรัตน์ เพียรล้ำเลิศ ผู้มีพระคุณสนับสนุนทุนทรัพย์อันเป็นผลใจที่สำคัญยิ่ง จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คุณกัลยา พลรักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองกุม อาจารย์เพ็ญศรี ภูสิภา และ Mrs. Veny-Luz S.Ubando ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 3 ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ร่วมการทดลองทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย ครั้งนี้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบแด่บิดา แมรดา คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ร่วมสร้างองค์ความรู้ และอบรมปลูกฝังความดีให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ทวีวรรณ มุลมนี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
ตัวแปรที่ศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	8
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	33
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	34
การดำเนินการทดลอง	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	48
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	48
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	48
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	49
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	50
ข้อเสนอแนะ	54
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	54
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	54
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก	63
ภาคผนวก ข	131
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	137

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group	42
2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ	45
3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ	46
4 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน กลุ่มทดลองที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ	47
5 แสดงผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ	48
6 เปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยผู้เรียนและผู้วัด	50
7 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	136
8 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	137
9 แสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	138
10 แสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	139
11 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	140

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 องค์ประกอบของการเขียน.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในโลกปัจจุบัน ทำให้มนุษยชาติทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันได้อย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากระดับโลกที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสื่อความหมายของบุคคลที่มีความแตกต่างกันทางภาษาให้สามารถเข้าใจในเรื่องต่างๆได้ตรงกัน รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และวิทยาการต่างๆ จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยและชาวต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยให้มีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลไทยตระหนักรถึงความสำคัญ และได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กรมวิชาการ. 2544: 2) การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สดใป คุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545: 51)

จากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของกรมวิชาการในปี พ.ศ.2545 ที่ได้ทำการทดสอบบัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 4 ระดับช่วงชั้น ในวิชาหลัก 3 วิชาคือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ (ยกเว้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่สอบภาษาอังกฤษ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าอีก 2 วิชาหลัก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะไม่ต่ำที่สุดแต่เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มก็ยังไม่ถึง 50 % และเมื่อพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาด้านความถนัดทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีค่าคะแนนความถนัดความสามารถทางภาษาค่อนข้างต่ำมาก (กรมวิชาการ. 2545: 3) การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะต่างๆ เหล่านี้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หมายความกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญ ดังที่ สมิธ(Smith. 1990: 8) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่

สามารถถ่ายทอดข้อความผ่านการเวลา ทำให้ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลที่เขียนในอดีต เป็นเครื่องมือที่ใช้บันทึกสิ่งต่างๆ เหตุการณ์ต่างๆ

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนคลองกุ่ม เป็นเวลา 3 ปี พบร่วมผลสัมฤทธิ์ในด้านการเขียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้เมื่อเทียบกับผลสัมฤทธิ์ด้านอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากในระดับชั้นชั้นที่ 3 โรงเรียนจัดชั้นเรียนในลักษณะคละความสามารถกัน ดังนั้นใน 1 ห้องเรียน จึงมีนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อนเพี้ยนร่วมกัน ซึ่งเมื่อครูให้ทำงานกลุ่มหรืองานเดี่ยวที่ต้องเขียน ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มอ่อนไม่สามารถส่งงานตามที่กำหนดได้ และจากการตรวจงานจะพบข้อผิดพลาดหลายอย่าง ทั้ง ในด้านการใช้โครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ และกลไกทางภาษา ซึ่งผลที่ตามมาทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน เพราะยาก และเนื่องจากภาษาเขียนนั้นเป็นภาษาที่ยุ่งยากกว่าภาษาพูดมาก เพราะภาษาเขียนเป็นวิธีการสื่อสารทางเดียว ซึ่งผู้เขียนต้องเขียนออกมาริบบ์ให้ชัดเจน มิใช่นั้นผู้อ่านจะไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ หรือเข้าใจเพียงบางส่วนและแย่่อนการสื่อที่ไม่ชัดเจนจะทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันในที่สุดดังนั้นภาษาเขียนจึงยุ่งยากและซับซ้อนกว่าภาษาพูดก็เนื่องมาจาก การเขียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ เช่น ตัวสะกด การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นช่องไฟ เป็นต้น การใช้คำร้อยเรียงเป็นข้อความที่สามารถสื่อข้อความนั้นๆ ให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกันในประเด็นนั้นฯ เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาในการสื่อสาร (เศรษฐสุวิทย์. 2548: 1) สมดคล่องกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด 2 ข้อ ถามนักเรียนชั้นชั้นที่ 3 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำนวน 365 คน ซึ่งมีข้อคำถามดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าขณะที่เรียน นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 140 คน มีปัญหาอยู่ 4 ด้านดังนี้ มีปัญหาด้านการเรียน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 89.28 ได้แก่ ภาษาอังกฤษยาก อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ไม่เข้าใจบทเรียน พังครูต่างชาวด้วยไม่รู้เรื่อง โครงการยาก เป็นไปไม่สมารถ ง่วงนอน ทำงานไม่ทัน งานสะสม ไม่ตั้งใจเรียน ติดคุญ เล่นกับเพื่อน และการบ้านยาก ปัญหาการปรับตัว 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ได้แก่ เพื่อนเกลียด เป็นคนพูดมาก เพิงย้ายมา ปัญหาครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14 ได้แก่ พ่อ แม่ ตี ดุด่า พ่อ แม่ หย่าร้าง ปัญหาเศรษฐกิจ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.42 ได้แก่ ได้เงินมาไม่พอใช้ วางแผนการใช้เงินไม่เป็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 120 คน มีปัญหาอยู่ 4 ด้านดังนี้ มีปัญหาด้านการเรียน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 ได้แก่ ไม่เข้าใจบทเรียน พังครูต่างชาวด้วยไม่รู้ภาษาอังกฤษยาก อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ โครงการยาก เป็นไปไม่สมารถ ง่วงนอน ทำงานไม่ทัน งานสะสม ไม่ตั้งใจเรียน

ติดคุย และเล่นกับเพื่อน การบ้านยาก ไม่ชอบวิชา ปัญหาการปรับตัว 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ เป็นคนเรียนไม่เก่ง เพื่อนไม่เข้าใจ ปัญหาครอบครัว 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ได้แก่ พ่อ แม่ ตี ดุค่า พ่อ แม่ หย่าร้าง ปัญหาเศรษฐกิจ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 ได้แก่ ได้เงินมาไม่พอใช้ วางแผนการใช้เงินไม่เป็น มีค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 105 คน มีปัญหาอยู่ 4 ด้านดังนี้ มีปัญหาด้านการเรียน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ได้แก่ ภาษาอังกฤษยาก ไม่เข้าใจบทเรียน พังครุต่างชาวดูติไม่รู้เรื่อง ครูพูดเร็ว การบ้านยาก โครงงานยาก เปื่อ ไม่มีสมาร์ท ง่วงนอน ทำงานไม่ทัน งานสะสม ไม่ตั้งใจเรียน ติดคุย เล่นกับเพื่อน ไม่ชอบวิชา ปัญหาการปรับตัว 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ได้แก่ เข้ากับเพื่อน ไม่ได้ เป็นคนเรียนไม่เก่ง เพื่อนไม่เข้าใจ ปัญหาครอบครัว 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ได้แก่ พ่อ แม่ ตี ดุค่า พ่อ แม่ หย่าร้าง อยู่กับตา ยาย ปัญหาเศรษฐกิจ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.85 ได้แก่ ได้เงินมาไม่พอใช้ วางแผนการใช้เงินไม่เป็น มีค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การเรียน

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร”ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการเรียน แก้ไขปัญหา ดังนี้ ตามเพื่อน ลอกเพื่อน ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงาน เล่นกับเพื่อน ขออนุญาตไปห้องน้ำ ขาดเรียน ตามครู ให้เพื่อนตอบหน้าถ้าง่วงนอน ปัญหาการปรับตัว แก้ไขปัญหา ดังนี้ พยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน พูดให้น้อยลง หาเวลาคุยกับเพื่อนให้มาก ขึ้น ปัญหาครอบครัว แก้ไขปัญหา ดังนี้ นอนหลับ แกลงเพื่อน ปัญหาเศรษฐกิจ แก้ไขปัญหา ดังนี้ ขยันทำงานช่วยพ่อ แม่ ยอมรับสภาพความจริง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการเรียน แก้ไขปัญหา ดังนี้ ตามเพื่อน ลอกเพื่อน ตามครู ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงาน เล่นกับเพื่อน ขออนุญาตไปห้องน้ำ ขาดเรียน หนีเรียน ปัญหาการปรับตัว แก้ไขปัญหา ดังนี้ พยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ขาดเรียน ทำดีกับเพื่อน ปัญหาครอบครัว แก้ไขปัญหา ดังนี้ โทรหาเพื่อน เล่นเกม ปัญหาเศรษฐกิจ แก้ไขปัญหา ดังนี้ ยืมเพื่อน วางแผนการใช้จ่ายเงินให้ดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการเรียน แก้ไขปัญหา ดังนี้ ตามเพื่อน ลอกเพื่อน ตามครู ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงาน เล่นกับเพื่อน ขออนุญาตไปห้องน้ำ ขาดเรียน หนีเรียน เล่นเกมในโทรศัพท์ นั่งเล่นหรือแต่งหน้า ปัญหาการปรับตัว แก้ไขปัญหา ดังนี้ พยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ขาดเรียน ทำดีกับเพื่อน ปัญหาครอบครัว แก้ไขปัญหา ดังนี้ โทรหาเพื่อน เล่นเกม ปัญหาเศรษฐกิจ แก้ไขปัญหา ดังนี้ ใช้จ่ายให้น้อยลง ขยันทำงานช่วยพ่อ แม่ และยืมเพื่อน

จากการสำรวจปัญหาสรุปได้ว่า นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งชั้นที่มีปัญหามากที่สุด คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปัญหาที่พบ คือ ปัญหาด้านทักษะการเรียน และในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอน พบรายังไม่บรรลุ

วัดถุประสงค์เท่าที่ควร โดยเฉพาะทักษะการเขียน จากผลการทดสอบนักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 60 ในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (เอกสารบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ปพ5. 2550) ซึ่งมีสาเหตุมาจาก นักเรียนขาดความสนใจ แม้จะเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษา แต่ผู้เรียนไม่สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษที่ดีตลอดจนไม่สามารถเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ถูกต้อง อีกทั้งการเรียบเรียงลำดับความคิดในการเขียนประโยคสับสน ทำให้ไม่สามารถเขียนตามแนวคิดของตนเองได้ เกิดความท้อถอยกับงานเขียนและคิดว่าการเขียนเป็นสิ่งที่ยาก เพราะการเขียนเป็นกระบวนการร่วมความรู้และข้อมูลหลายด้าน เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ จำนวน การเรียบเรียงความคิด และความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน เป็นต้น ซิมโคซ (Cimcoz. 1999: Online) กล่าวว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการเขียน และคิดว่า เป็นสิ่งที่น่าเบื่อ เพราะผู้เรียนไม่ได้ถูกสอนให้แสดงความคิดเห็นออกมากในรูปการเขียน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้จักวิธีการเขียนและการเลือกใช้คำที่ถูกต้อง จึงจำเป็นมากที่ต้องฝึกทักษะการเขียนที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ไมลส (Myles. 2002: Online) และ สุภาณี ชินวงศ์ (2543: 9-10) กล่าวว่า การสอนทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ การเขียนเป็นทักษะที่ยาก เพราะต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากประสบการณ์ การเขียนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาทั้งกับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้เรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพราะผู้เรียนต้องมีความรู้หลายอย่าง เช่น ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่จะเขียน กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ คำศัพท์ โครงสร้าง การเรียงลำดับเนื้อความ และความรู้เกี่ยวกับกลไกการเขียน เป็นต้น และ (พรสววรค์ สีปื้อ. 2550: 239-240) กล่าวว่า ภาษาเขียนนั้นเป็นทักษะที่ слับซับซ้อนมากที่สุดในบรรดา 4 ทักษะ โดยการพัฒนาระบบภาษาเป็นผู้รับสารจากผู้อื่น เราอาจมีบทบาทเพียงแค่ ตีความในใจแล้ววิเคราะห์สิ่งที่ได้ยินได้อ่าน แต่การสื่อสารโดยการเขียนนั้น ผู้เขียน จะต้องเป็นคนที่นาเข้าถือจิตร์ฯ จึงจะเรียกความสนใจจากผู้อ่านได้ การเขียนเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามาก สำหรับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกความสามารถและฝึกทักษะในการแสดงออกทางภาษา

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงค้นคว้าเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับพอใช้ให้มีการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งการลดปัญหาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้นักเรียนเขียนตัวอักษร คำศัพท์ การสะกดคำ การเขียนประโยค การเขียนบรรยายสถานการณ์ที่กำหนดให้และการจัดกิจกรรมการการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) เป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมด้า แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือสมาชิก

แต่ละคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนของสมาชิกในทีม (ดร. สมศักดิ์ ภูวิภาคดาวรรณ์. 2544: 3) ซึ่งผู้จัดสอนใจที่จะใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ด้วยการจัดกิจกรรมการการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้คุณที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า (วัฒนา ระจับทุกข์. 2541: 38-46) ดังนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงเป็นวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่ม และสามารถส่งเสริมผลการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา พัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและส่งเสริมทักษะทางสังคมให้แก่นักเรียนได้มากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้จัดสอนใจศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครู และผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 160 คน ซึ่งในแต่ละห้องประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำคละกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก โดยใช้เครื่องแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ในอัตราส่วน 1:2:1 จากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ** หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันในวิชาภาษาอังกฤษออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน โดยกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันเรียนรู้ รับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม หากกลุ่มใดสามารถทำงานร่วมกันได้ดีจะได้รับการเชิญชวนโดยครูให้คำชูเชีย รางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้และเพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อดังๆ ประกอบการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละประมาณ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน

สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมของกลุ่ม ร่วมกันศึกษา อภิปรายหรือแก้ปัญหาร่วมกัน ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยทดสอบย่อยรายบุคคล นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตน ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ เป็นการนำคะแนนทดสอบย่อยของนักเรียนไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน แล้วนำผลต่างของคะแนนทั้งสองนี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

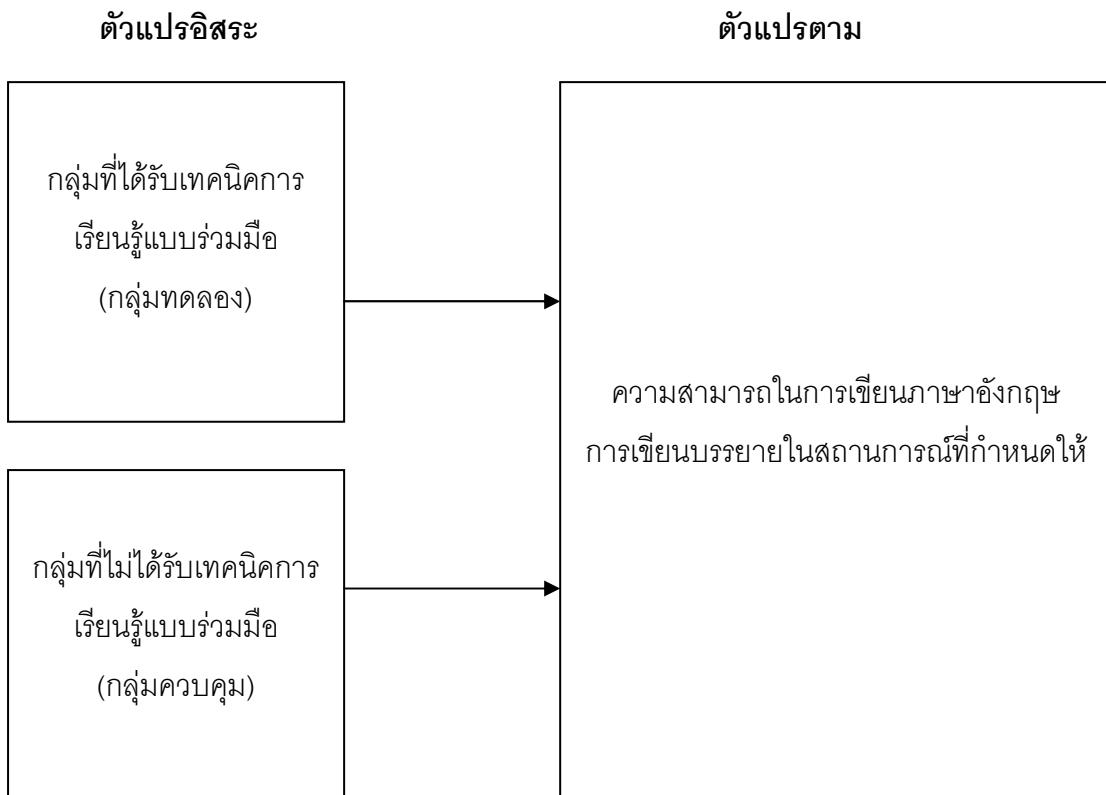
ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและยอมรับ หรือได้รางวัล โดยได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้สอนนำค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมาปิดประกาศ เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทราบว่ากลุ่มใดได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ตามหัวข้อหรือสถานการณ์ที่กำหนด โดยเน้นที่ความสามารถในด้านความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหา การเรียบเรียงข้อมูล การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไกการเขียน ซึ่งวัดได้จากงานเขียนบรรยาย ในหัวข้อที่กำหนดให้ และแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง การทำงานร่วมกันของนักเรียน โดยมีผู้ประเมินได้แก่ ผู้เขียนชាមูล่าวต่างประเทศ 1 คน ครูที่ทำหน้าที่สอนภาษาอังกฤษ ในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 1 คนและผู้วิจัย

3. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือจำนวน 16 คน

4. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 16 คน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือน่าจะพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้จัดฯ จึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนคลองกุ่ม เขตปีงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัฒนา ระจับทุกข์ (2541: 38-46) สุมณฑา พรมบุญ และคณะ (2540: 40) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่กัน และกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้น หากแต่ต้องรับผิดชอบต่อการเรียนของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

อารี สันทดี (2541: 33) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และจิตใจ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อนๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของคนอื่นที่แตกต่างจากตนเองตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนๆ

พิศนา แรมมนี (2545: 263-264) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับคนอื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ ทักษะการแสดงความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา และอื่นๆ โดยผู้สอนจะช่วยเหลือในการอยู่ร่วมกันในสังคมและทักษะในด้านนี้อย่างต่อเนื่อง

เข้าด้วยกัน เป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน เรียนและทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มฯลฯ 4-6 คน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ผู้ที่เรียนเก่ง ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า และยอมรับซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคน ภายในกลุ่ม

สลัвин (Slavin. 1983) กล่าวว่า Cooperative Learning ช่วยให้เกิดการช่วยเหลือ และการสนับสนุนซึ่งกันเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรม นั่นคือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นประชาธิปไตยและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ครุภัชษอนมักจะใช้วิธี Cooperative Learning เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

คาเกน (Kagan. 1990) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งได้รับการจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จัดเป็นโครงสร้างทางสังคม ผู้เรียนจะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองหากัน รับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกภายในกลุ่ม

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสอภิปราย และเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันทั้งของตนเองและกลุ่ม เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

1.1.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1990: 105-107) ศาสตราจารย์ทางจิตวิทยาสังคม มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาด้านการสอนแบบร่วมมือแก่โรงเรียนต่างๆ มาากกว่า 20 ปีและอีกท่านหนึ่งเป็นศาสตราจารย์ด้านหลักสูตรและการสอนทางวิทยาศาสตร์ศึกษา ในมหาวิทยาลัยมิวนิชตัว มีเชื้อเสียงด้านการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้สรุป องค์ประกอบที่สำคัญไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) นักเรียนรู้สึกว่าตนจำเป็นต้องอาศัยผู้อื่นในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ กล่าวคือ “ร่วมเป็นร่วมตายกัน” วิธีที่จะทำให้เกิดความรู้สึกเช่นนี้จะทำได้โดยให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น นักเรียนจะต้องเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเพื่อนๆทุกคนในกลุ่มต้องเรียนรู้ด้วยกัน

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotion Interaction) เนื่องจาก การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก จะเกิดผลดีได้จะต้องมีการพูดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ การสรุปการอธิบาย การขยายความในบทเรียนที่เรียนให้แก่กลุ่มเพื่อน เป็นลักษณะที่สำคัญของการปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนรู้แบบร่วมแบบร่วมมือ

3. ทุกคนที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ทำ ที่ศึกษา ทำหน้าที่แลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือให้คนอื่นๆในกลุ่มมีความรู้เรื่องนั้นเท่ากันอย่างแท้จริง (Individual Account Ability) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะถือว่าไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะเรียนรู้เรื่องในบทเรียนได้ทุกคนหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องวัดผลการเรียนแต่ละคน เพื่อให้กลุ่มได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนไม่เก่ง บางที่ครูอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกเป็นรายบุคคลหรือสุมเรียกคนโดยคนหนึ่งในกลุ่มเป็นผู้ตอบ ด้วยวิธีดังกล่าวกลุ่มจะต้องช่วยกันเรียนรู้และช่วยกันทำงาน โดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐานซึ่งจะต้องเข้าใจและรู้แจ้งในงานที่ตนรับผิดชอบ อันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่มตามมา ดังนั้นจึงไม่มีนักเรียนคนใดที่จะເຂົ້າເປົ້າບັນດາພາຍາມอย่างหนักของเพื่อน

4. นักเรียนต้องสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้ทุกคน และสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยได้ (Interpersonal and Small Group Skills) โดยครูต้องฝึกให้นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายในสิ่งต่างๆ ดังนี้

- 4.1 ต้องทำความรู้จักและไว้วางใจกัน
- 4.2 พูดสื่อความหมายกันได้ชัดเจน
- 4.3 ยอมรับและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน
- 4.4 ช่วยกันแก้ปัญหาของความขัดแย้ง

จากทักษะและการทำงานกลุ่มนี้เอง ที่จะทำให้นักเรียนช่วยเหลือเชือกหอกในการถ่ายทอดความรู้สึกซึ้งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีการร่วมมือกันในกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจึงเกิดการเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานให้กลุ่มได้รับความสำเร็จ

5. กระบวนการกรุ่ม (Group Process) กระบวนการกรุ่ม หมายถึง การให้นักเรียนมีเวลาและได้กระบวนการวิเคราะห์ว่ากลุ่มทำงานได้เพียงใดและสามารถใช้ทักษะสังคมและมนุษยสัมพันธ์ได้เหมาะสม กระบวนการกรุ่มนี้จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ผลในขณะที่สัมพันธ์ภาพรวมห่วงกลุ่มก็จะเป็นไปได้ด้วยดี กล่าวคือ กลุ่มจะมีความเป็นอิสระโดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกรุ่มและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของพวากษาเอง ทั้งนี้ข้อมูลป้อนกลับจากครูหรือเพื่อนนักเรียนทั้งที่เป็นผู้สังเกต จะช่วยให้กลุ่มดำเนินการได้ปะแม่ประสิททิวภาพมากขึ้น

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่ามีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ การพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก คือการช่วยเหลือกันและกัน การติดต่อปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง คือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำงานร่วมกันได้และสมาชิกเรียนรู้กระบวนการเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

1.1.3 รูปแบบของการเรียนรู้ร่วมแบบมีอิทธิพล

รูปแบบของการเรียนรู้ร่วมแบบมีอิทธิพล (กรุงกิชาการ. 2544: 116-120)

1. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Division: STAD) พัฒนาโดย Slavin ในปี 1978 โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาบทเรียนหลังจากนั้นผู้เรียนศึกษาจากใบงาน (Worksheets) ในลักษณะเป็นทีม ซึ่งแต่ละทีมมีสมาชิกประมาณ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถมาก ความสามารถปานกลาง และความสามารถน้อยมาร่วมกันทำงานกลุ่มโดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่มเพื่อศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดร่วมกัน มีการอภิปราย อธิบายและแบ่งปันความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะสามารถคำนวณตามค่าตามที่ต้องการได้ แล้วเบริ่งเที่ยบคำตอบ และอภิปรายปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบอย่าง (Quizzes) คะแนนของทีมที่ได้คำนวณจากความมากน้อยของแต่ละคนที่พัฒนาดีขึ้น ครูผู้สอนกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เทคนิคนี้สามารถนำมาใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา แนวคิดที่สำคัญของเทคนิคนี้คือ เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นความสำคัญของการเรียนและความสนุกสนาน ถ้าผู้เรียนต้องการให้ทีมของตนได้รับรางวัลจะต้องช่วยเหลือและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมทำดีที่สุด (Slavin. 1995: 71-83)

2. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Teams-Games-Tournaments: TGT) ได้รับการพัฒนาโดย De Vries; & Edwards และ Slavin ในปี 1978 วิธีนี้มีลักษณะเหมือนการเรียนแบบร่วมมือประเภทแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ยกเว้นการทำแบบทดสอบอย่าง วิธีนี้จะนำประโยชน์ของการแข่งขันมาช่วยในลักษณะของการแข่งขันเป็นกลุ่มภารกิจของกลุ่ม คือ การเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมตอบคำถามหลังจากครูผู้สอนนำเสนอบทเรียนแล้ว ในการแข่งขันครูผู้สอนจะจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันตอบคำถาม คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันครูผู้สอนจะกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด (Slavin. 1995: 84-96)

3. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการเรียนตามความสามารถ (Team-Assisted Individualization: TAI) ได้รับการพัฒนาโดย Slavin,Leavey; & Madden ในปี 1954 เป็นวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกันซึ่งผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองตามความสามารถของตน และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแยกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันร่วมกันเป็นทีม ครูเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนแตกต่างกัน เสร็จแล้วผู้เรียน

กลับไปยังกลุ่มของตน ต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อจบการเรียนแต่ละหน่วย ผู้เรียนทำแบบทดสอบอยโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม เทคนิคนี้ออกแบบเพื่อใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ (Slavin. 1995: 97-104)

4. การเรียนแบบร่วมมือประเพณีสมมติการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition: CIRC) ได้รับการพัฒนาโดย Madden, Slavin; & Stevens ปี 1986 ใช้สำหรับการสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษาฯ ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเป็นทีม โดยมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activity) การสอนการอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehension) และบูรณาการไปสู่การเขียนตั้งแต่ฝึกอ่านกับเพื่อน การทำนายโดยเรื่อง การสรุปย่อ (Slavin. 1995: 104-110)

5. การเรียนแบบร่วมมือประเภทบิชนาความรู้ (Jigsaw) ได้รับการพัฒนาโดยอาชอนสัน และคณะ (Aronson; et al 1978) เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ โดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มไปศึกษาเรื่องที่ต้องการรู้ในลักษณะเดียวกัน วิธีนี้ใช้กับการเรียนความรู้ใหม่และการทบทวนความรู้เก่า เป็นวิธีการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน การประเมินผลเป็นรายบุคคลรวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม

6. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) ได้รับการพัฒนาโดย (Sharan; & Sharan) ในปี 1993 ซึ่งแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ มีสมาชิก 2-6 คน ในแต่ละกลุ่มจะเลือกหัวข้อที่จะศึกษา มีการแบ่งงานกันทำในกลุ่ม มีการวางแผนการดำเนินงานตามแผน การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ การนำเสนอผลงานหรือรายงานต่อหน้าชั้น การให้รางวัลหรือคะแนนให้เป็นกลุ่ม (Slavin. 1995: 110-119)

7. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการเรียนร่วมกัน (Learning Together: LT) ได้รับการพัฒนาโดยجونห์สันและジョンห์สัน ในปี ค.ศ. 1975 ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 เขารายกroupแบบนี้ไว้ วงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยช่วยกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการให้รางวัลเป็นกลุ่ม โดยช่วยกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นและการให้รางวัลเป็นกลุ่ม (Slavin. 1995: 129-131)

วูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือที่ก่อถ่ายมาข้างต้น เป็นการเรียนการสอนซึ่งครูผู้สอนจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 4-6 คน ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกัน มีความรับผิดชอบช่วยเหลือ ปฏิสัมพันธ์ และพึงพา กันภายในกลุ่ม จึงเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังช่วยฝึกให้ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้แก่ มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน มีความเป็นผู้นำ มีทักษะในการทำงานร่วมกันและยังได้ฝึกทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

1.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

โรเบิร์ต อี славิน (Robert E. Slavin. 1995: 54-62) แห่งมหาวิทยาลัยجونห์ ฮอฟกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนาภัณฑ์การเรียนการสอนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ดังต่อไปนี้

1.1.4.1 ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

การเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions: STAD) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งพัฒนาโดยславин (Robert E. Slavin) ผู้อำนวยการโครงการศึกษาระดับประเทศศึกษาศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยجونห์ ฮอฟกินส์ สหรัฐอเมริกา และเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนคณิตศาสตร์ славинได้พัฒนาเทคนิคนี้เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนที่เป็นระบบผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่ม และยังเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน

1.1.4.2 ลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

Student Teams Achievement Divisions: STAD หมายถึง วิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มอยู่ กลุ่มละ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละทีมจะทำกิจกรรมร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บริการหารือกัน ให้ความช่วยเหลือกัน เพื่อให้สมาชิกแต่คนของกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนแต่ละบท ผู้เรียนจะร่วมมือกันศึกษาหาความรู้ แต่ในการทดสอบผู้เรียนต่ำสุดจะช่วยเหลือกันไม่ได้ ผลการทดสอบของผู้เรียนจะพิจารณาเป็น 2 ระดับ คือ พิจารณาเป็นรายบุคคล และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ทุกคนมีส่วนทำให้คะแนนของกลุ่มเพิ่มหรือลด ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยด้วยการอธิบาย หรือแนะนำให้เข้าใจเรื่องที่จะเรียน เพื่อที่จะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้นโดยครูมีวางแผนด้วยการกล่าวคำชี้แจง หรือมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เรียนทั้งกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ตามหลักเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้

1.1.4.3 โครงสร้างของการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

славин (Slavin. 1995: 315-316) กล่าวว่า การเรียนการสอนในชั้นเรียนประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน ดังนี้

1. โครงสร้างกิจกรรม คือ กิจกรรมทั้งหมดที่ทำในการเรียนการสอนแต่ละวัน กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยายของครู การอภิปรายในชั้นเรียน และการทำแบบฝึกหัด การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เป็นโครงสร้างกิจกรรมอย่างหนึ่ง

2. โครงสร้างรางวัล เช่น คะแนน คำชมเชยของครูหรือสิ่งของ การให้รางวัลจะ มีปริมาณและความถี่ต่างกันขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น บางกรณีการให้รางวัลแก่ผู้เรียน อาจขึ้นอยู่กับการทำงานของเพื่อนร่วมชั้นในลักษณะที่แข่งขันร่วมกัน หรือเป็นการให้รางวัลเฉพาะบุคคลโดยไม่ขึ้นต่อ กัน โครงสร้างแต่ละชนิดจะมีผลต่อการกระทำ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. โครงสร้างอำนาจ คือ อำนาจในการควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนอาจควบคุมตนเอง หรือเพื่อน หรือครูเป็นผู้ควบคุม

1.1.4.4 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มี กฎเกณฑ์และขั้นตอน ดังนี้

1.1.4.4.1 กฎเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มี 2 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goal) มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เพราะ สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้รับทราบเป้าหมายในการร่วมมือกันทำงาน ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ การทำงานจะไม่ประสบผลสำเร็จ

2. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุก คน มีความรับผิดชอบต่อตนเองเท่ากับความรับผิดชอบต่อกลุ่ม คือ กลุ่มจะได้รับการชูเชียหรือ ได้รับคะแนนเป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการรายงานรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนำไปปัจจวนเป็นคะแนน ของกลุ่มโดยใช้ระบบ “ กลุ่มสัมฤทธิ์ ”

กฎเกณฑ์ทั้ง 2 ข้อนี้มีความสัมพันธ์กัน คือ เป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งที่จะทำให้ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มให้เรียนรู้ได้เหมือนกับตนเอง ถ้าปราศจาก เป้าหมายของกลุ่ม ผู้เรียนก็จะทำงานผิดๆ ประسنศ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรทราบเป้าหมาย ของกลุ่มเพื่อความสำเร็จในการเรียน ขณะเดียวกันถ้าปราศจากความรับผิดชอบต่อตนของสมาชิก ในกลุ่ม ไม่ปฏิบัติงานกับเพื่อนในกลุ่ม และไม่ให้ความร่วมมือ เป็นสาเหตุความล้มเหลวได้

1.1.4.4.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ มี 5 ขั้นตอนดังนี้ (Slavin. 1995: 71-73)

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อวัสดุคุปกรณ์ต่างๆประกอบในการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) ซึ่งแต่ละทีมจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ ระดับความรู้ ความสามารถและระดับสติปัญญา หน้าที่สำคัญของกลุ่ม คือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาร่วมกัน การแก้ไขความเข้าใจผิดของเพื่อนร่วมกลุ่ม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่ม และจะต้องติวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่จะเรียน การทำงานของกลุ่มเน้นที่ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง (Self-Esteem) และการยอมรับเพื่อนที่เรียนอ่อนน้อมซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนควรคำนึงถึง คือ ผู้เรียนต้องช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาอย่างท่องแท้ ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาเนื้อหาจนเพียงคนเดียวโดยที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ ถ้าหากไม่เข้าใจควรปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนปรึกษาครู และในการปรึกษากันในกลุ่มไม่ควรเดียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตนเอง ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้

ขั้นตอนที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores) เป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้จากการทดสอบย่อย (Quizzes Scores) กับคะแนนฐาน (Base Scores) ที่ทดสอบไว้แล้วเดิม ก่อนที่จะนำคะแนนนี้ไปเปรียบเทียบกันต้องแปลงคะแนนทดสอบย่อยและคะแนนฐานให้มีคะแนนเต็มเป็น 100 คะแนนก่อน แล้วจึงนำผลต่างของคะแนนทั้งสองนี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มโดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น หรืออาจจะได้คะแนนไม่น้อยกว่าคะแนนฐานเกินกว่า 10 คะแนน

គោលនយកទទួលបានពីរដ្ឋាក់

គោលនយក

(Quizzes Scores)

(Improvement Points)

น้อยกว่าคะแนน 10 คะแนนขึ้นไป

๑๕๖ | ๐ ๑๗๘๙

នឹងយកវាកំណែនត្រូវ 1- 10 កំណែន

ໄຊ້ວັນ | 10 ຄະແນນ

<p>คะแนนการทดสอบย่อย (Quizzes Scores)</p> <p>เท่ากับหรือมากกว่าคะแนนฐาน 1- 10 คะแนน มากกว่าคะแนนฐาน 10 คะแนนขึ้นไป เท่ากับคะแนนเต็มของคะแนนทดสอบย่อย</p> <p>ขั้นตอนที่ 5 การได้รับการยกย่อง หรือการยอมรับของกลุ่ม (Team Recognition) กลุ่มที่จะได้รับการยกย่องและการยอมรับ หรือได้รับรางวัล ต้องได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ เกณฑ์การประเมิน</p> <p>(ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม)</p> <p>15-19 คะแนน 20-24 คะแนน 25 คะแนนขึ้นไป</p> <p>การเสริมแรงเป็นสิ่งที่สำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ และ สนใจเรียนมากขึ้น การเสริมแรงมีทั้งการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการ เสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) การเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล การกล่าวคำ ชมเชย การให้คะแนน เป็นต้น สำหรับการเสริมแรงทางลบ เช่น การลงโทษ การตัดคะแนน การกล่าว คำตำหนิ (อารี พันธ์มนี. 2540: 114-115) ในการเรียนการสอนครูจะใช้การเสริมแรงทั้ง 2 ลักษณะ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์</p>	<p>คะแนนพัฒนาตามเงา¹ (Improvement Points)</p> <p>ได้รับ 20 คะแนน ได้รับ 30 คะแนน ได้รับ 30 คะแนน</p> <p>การให้รางวัล (Award)</p> <p>Good Team Great Team Super Team</p>
---	--

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมกินส์ (Meekins. 1987: 421) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้แบบ Cooperative Learning ประเภท STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และการยอมรับทางสังคมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 55 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

沙蘭 และคณะ (Sharan, et al. 1984) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษา อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 504 คน และเรียนวิชาวรรณคดี จำนวน 469 คน ในประเทศไทย โรงเรียนเป็นเวลา 18 สัปดาห์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองการจัดการเรียนการสอนแบบค้นคว้าภายในกลุ่ม (Group Investigation) กลุ่มทดลองการจัดการเรียน

แบบ STAD (Student Achievement Divisions) และกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนในกลุ่มทดลองการจัดการเรียนการสอนแบบค้นคว้าภายในกลุ่มกับกลุ่มทดลองการจัดการเรียนแบบ STAD ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในกลุ่มควบคุม

1.2.2 งานวิจัยในประเทศไทย

สุจิตรา เวทยวงศ์ (2545: 99) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนกิชภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อดุสิทธิ์ คิดรัมย์ (2548: 72) ได้ศึกษาเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบ STAD กับการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (เพราะ p มีค่าน้อยกว่า α ที่ตั้งไว้ คือ $.000 < .05$)

สุจารีย์ จันทองคำ (2548: 44) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39

จากการวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดกลุ่มแบบเดิม การเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีการแบ่งปันและช่วยเหลือกัน มีการร่วมมือกันและสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ รู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เกิดความตระหนักรในคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็น

วิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น นำไปใช้ได้ นอกจากรูปแบบการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการอ่านร่วมกันทางสังคมได้เป็นอย่างดี และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นตลอดไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1.1 ความหมายของการเขียน

ไวท์ (White. 1980: 16) กล่าวว่า การเขียน คือ การเรียบเรียงประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวมทั้งความสมเหตุสมผล หมายความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้อ่านรับรู้สิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อสารได้ ทั้งนี้ผู้เขียนต้องคำนึงถึงความกระชับ ชัดเจน และไม่คลุมเคลือ กล่าวคือ การเขียนต้องประกอบไปด้วย ความถูกต้องของรูปแบบภาษา ความเหมาะสมของลีลาและภาษา และแก่นของเรื่องและหัวเรื่อง

เบอร์น (Byrne. 1991: 1) กล่าวว่า การเขียนมิได้หมายถึงลายลักษณ์อักษรหรือการเขียนเป็นประโยคๆแต่หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้สึก นึกคิด มาเรียบเรียงให้เกิดเป็นภาษาเขียนที่ผู้เขียนพึงพอใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของตน

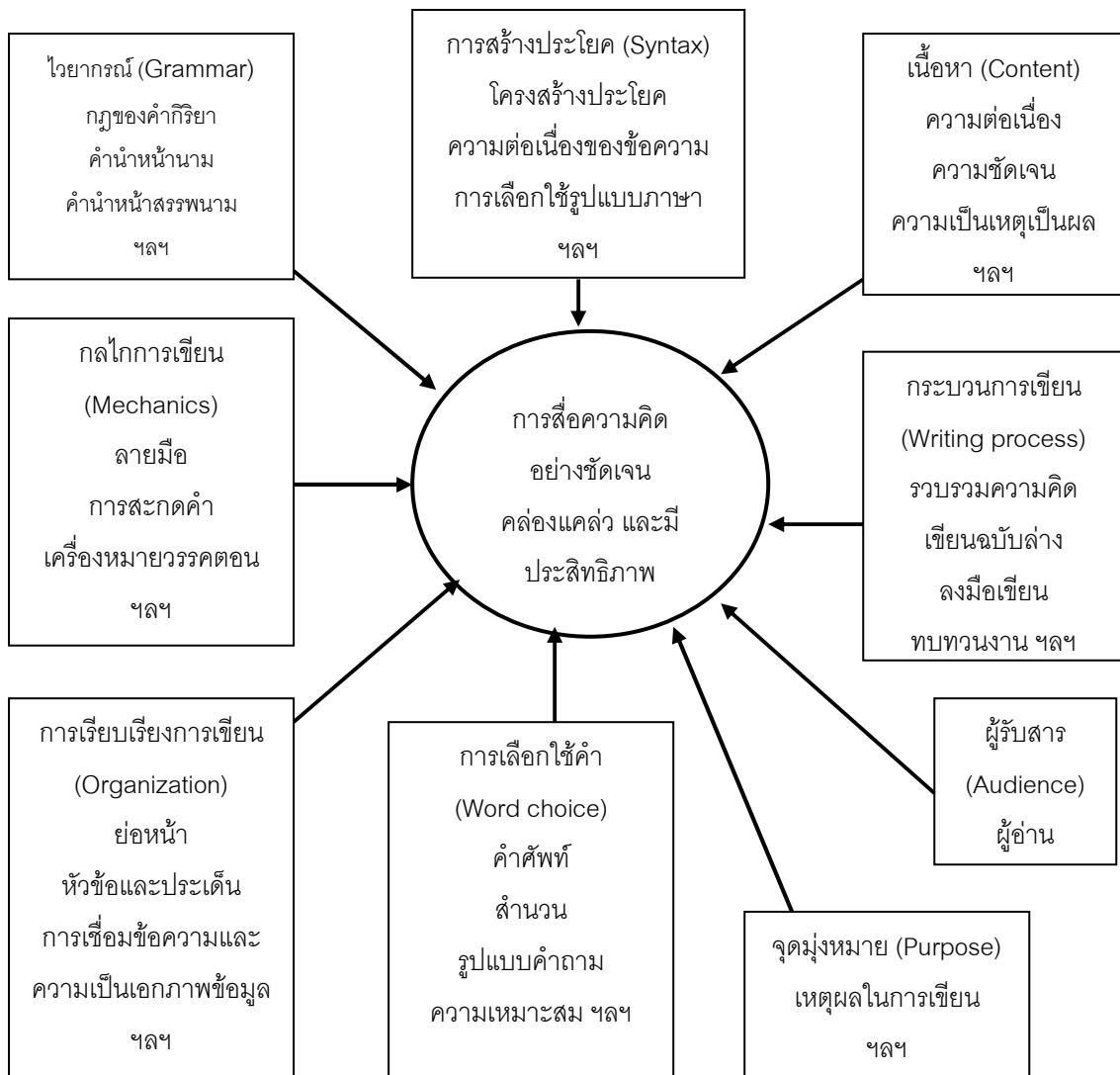
พรสวรรค์ สีปื้อ (2550: 195) กล่าวว่า การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และเจตคติ ออกมายังเป็นข้อความต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และเข้าใจตรงกับเจตนาของผู้เขียน ดังนั้น การเขียนจึงมิใช่เป็นความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเลือกใช้คำที่เหมาะสมเพื่อทำน้ำที่แทนโน้ต และเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับกิจกรรมหลายขั้นตอน เช่น การตั้งจุดประสงค์ การคิด การเรียบเรียง การเลือกใช้ภาษา ให้เหมาะสมกับข้อความ การร่าง การอ่าน การทบทวน เป็นต้น

จากความหมายของการเขียนสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ต่างๆของผู้เขียนโดยใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรได้ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

2.1.2 องค์ประกอบในการเขียน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเขียนอย่างชัดเจนและถูกต้อง นักการศึกษาได้ให้ความหมายองค์ประกอบของ การเขียน ดังนี้

ไรมส์ (Raimes. 1983: 5-6) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนมีหลายประการ และเป็นการยกที่จะระบุว่า ควรจะสอนการเขียนในชั้นเรียนอย่างไร แต่พอสรุปได้ตามภาพประกอบดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของการเขียน

ที่มา: Raimes. (1983). Techniques in Teaching Writing: Approaches to Teaching Writing in ESL Classes 6.

ชีทตัน (Heaton. 1988: 135) ได้แบ่งองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเขียนไว้ 5 ประการ คือ

1. การใช้ภาษา (Language use) คือ ความสามารถในการเขียนประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสม
2. ทักษะทางไกล (Mechanical skills) คือ ความสามารถในการใช้ข้อตกลงทางภาษาเขียนได้ถูกต้อง เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ
3. วิธีเขียนเนื้อหา (Treatment of content) คือความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์และการพัฒนาความคิด
4. ทักษะทางลีลาภาษา (Stylistic skills) คือ ความสามารถในการเขียนประโยคและย่อหน้าหลายแบบ รวมทั้งใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
5. ทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgement skills) คือ ความสามารถในการเขียนข้อความให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ รวมทั้งความสามารถในการเลือกสรรส่วนรวมและเรียงลำดับข้อมูลให้มีความสัมพันธ์กัน

จากการศึกษาของการเขียนข้างต้นสรุปได้ว่า การที่ผู้เขียนจะมีความสามารถทางการเขียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ ด้านรวมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ การเลือกใช้คำ เนื้อหา กระบวนการเขียน วิธีดำเนินการเขียน จุดมุ่งหมายของการเขียนและผู้อ่าน ตลอดจนการใช้ภาษาและทักษะอื่นๆ องค์ประกอบเหล่านี้สามารถทำให้ผู้เขียนสร้างงานเขียนออกมามีได้อย่างชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเขียนอย่างแท้จริง

2.1.3 ขั้นตอนในการเขียน

ทริบเบิล คริสโตเฟอร์ (Tribble, Christopher. 1996) ไว้ท์และอา恩ท์ (White and Arndt. 1991) กล่าวถึง ขั้นตอนต่างๆ ของระบบการเขียนซึ่งคล้ายคลึงกันมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียน (Pre – Writing) เป็นการกำหนดงาน วางแผนโครงสร้างการรวมรวมข้อมูลที่จะใช้เขียน การโน้ตย่อ
2. ขั้นการเขียน (Composing) เป็นการเขียนร่างงาน
3. ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) เป็นการเรียบเรียงความคิดใหม่ ปรับปรุงข้อมูล และลีลาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน กรับเบอร์ (Grubber. 1992: 6–16) กล่าวเพิ่มเติมในขั้นนี้ว่า ผู้เขียนอ่านงานเขียนของตนอีกครั้ง ผู้เขียนแลกเปลี่ยนกับผู้อ่านงานกับเพื่อนในกลุ่ม และแก้ไขตามข้อมูลข้อกับที่ได้รับจากกลุ่ม

4. **ขั้นแก้ไข (Editing)** เป็นการตรวจสอบที่เกี่ยวกับ ไวยากรณ์ ความหมาย วรรณคตตอน ตัวสะกด ถ้อยคำ การอ้างอิง

นอกจากนี้ พิตรวัลย์ โภวิทยาที (2540: 47– 48) ได้เสนอขั้นตอนทั่วไป ของการเขียน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย ผู้เขียนต้องมีจุดมุ่งหมายว่า ต้องการให้ผู้อ่านได้อะไรจากการเขียนของตน

2. กำหนดหัวข้อ/เรื่องที่ต้องการเขียน ผู้เขียนต้องกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเพื่อนำผู้อ่านไปให้ถึงจุดหมายที่ต้องการ

3. กำหนดรูปแบบการเขียน ผู้เขียนต้องทราบว่า จะเขียนเรื่องของตนในแบบใดจึงจะบรรลุจุดหมายของการเขียน

2.1.4 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการเขียน

พิตรวัลย์ โภวิทยาที (2540: 48-50) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนว่า มีลำดับขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. กระตุนความสนใจ (Generation Idea) เป็นการอภิปราຍร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน ความสนใจ ความต้องการ และจุดประสงค์ในการเขียนแต่ละครั้ง ครูและผู้เรียนมีการอภิปราຍร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเขียน ช่วยในการรวบรวมเนื้อหาที่จะเขียน กระตุนให้ผู้เรียนพูดหรือซึ้งเกี่ยวกับปัญหาการเขียนของผู้เรียน เพื่อมรังความมั่นใจให้กับผู้เรียนก่อนลงมือเขียนอย่างจริงจัง

2. รวบรวมความคิดและตรวจสอบ (Composing and Précising) ครูที่ดีจะต้องช่วยให้ผู้เรียนเริ่มต้นการเขียนได้ดี เช่น อาจจะเริ่มต้นด้วยการยอมเสียเวลาเกี่ยวกับการอภิปราชร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเขียนก่อนให้ผู้เรียนลงมือเขียนเอง เวลาที่ใช้ในห้องเรียนให้ถือว่าเป็นเพียงการร่างเรื่องที่จะเขียน ครูซึ้งใจให้ผู้เรียนเข้าใจว่าไม่ควรจะกังวลเกี่ยวกับคำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์หรือเครื่องหมายวรรณคตตอนมากเกินไป ควรจะรับรวมความคิดที่จะเขียนให้ได้เสียก่อนช่วงเวลาที่เป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากครูในการรับรวมความคิด ให้กำลังใจ

3. ตรวจแก้โครงเรื่อง (Marking papers) ผู้เรียนเขียนโครงเรื่องแล้วนำมาให้ครูตรวจแก้ไข การตรวจงานเขียนของผู้เรียนก็เป็นสิ่งที่ครูต้องระวัง อย่าใช้คำวากชีวิจารณ์ที่ค่อนข้างรุนแรงเพราจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว ขาดความมั่นใจในการเขียน เห็นงานเขียนเป็นงานที่ยากน่าเบื่อ และไม่กล้าเขียน

4. อภิปรายร่วมกัน (Discussing) เมื่อผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่องเสร็จแล้ว ก็มักจะส่งให้ครูตรวจและเขียนคำวิจารณ์ผลงานนั้นๆ ถ้าจะให้การเขียนของผู้เรียนได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อครูให้ผู้เรียนเขียนฉบับร่างแล้วครูควรหาทางให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความมั่นใจกล้าจะอ่านผลงานของตนให้ผู้เรียนคนอื่นฟัง ให้เพื่อนฯแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของเพื่อนในทางสร้างเสริม เพื่อช่วยให้ผลงานดียิ่งขึ้น

5. สอน (Teaching) เมื่องานเขียนแต่ละเรื่องได้รับการขัดเกลาและแสดงความคิดเห็นแล้วครูให้ผู้เรียนนำกลับไปทบทวนใหม่เรื่องความถูกต้องของโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งครูจะถือเป็นเรื่องสุดท้ายหลังจากที่ผู้เรียนได้รับรวมความคิดและเขียนเนื้อเรื่องมาส่งครู บางครั้งอาจมีการแสดงผลงานเขียนบนกระดานให้ผู้เรียนช่วยแก้ไข หรือครูอาจนำผลงานของผู้เรียนมาจัดพิมพ์หรือถ่ายเอกสารแล้วให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ศึกษาความถูกต้องของโครงสร้างไวยากรณ์ ถ้าพบที่ผิดก็คิดแก้ไข

6. ทบทวนและขัดเกลาผลงาน (Revising papers) ขั้นนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายผู้เขียนย่อมรู้ดีว่าผลงานเขียนสมบูรณ์ได้ต้องมีการขัดเกลาและทบทวนอย่างรอบคอบ เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดต่างๆ เช่น เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด การตัดต่อเพิ่มเติมความคิดต่างๆ ลำดับเหตุการณ์เรื่องราวใหม่ ซึ่งเทคนิคนี้ครูจะต้องสอนให้กับผู้เรียน

แนลสัน (Nelson. 1984: 2– 5, 8) ได้แสดงความคิดเห็นและแนวทางในการสอนเขียนไว้ว่า กิจกรรมการอ่านนั้นสอดคล้องกันเป็นอย่างดีกับกิจกรรมการเขียน ดังนั้น ครูควรปล่อยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านและทำความเข้าใจบทเรียนนั้นด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ผู้เรียนแต่ละคนจะได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกัน แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากยิ่งขึ้น และในกิจกรรมการเขียนต้องฝึกให้ผู้เรียนได้เขียนประโยคใจความสำคัญ (Main Idea) ของเรื่อง

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ถ้าครูได้ยึดหลักในการจัดกิจกรรมส่งเสริมกระบวนการเขียนในการฝึกทักษะการเขียนให้กับผู้เรียนแล้วก็จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นว่าการเขียนไม่ใช่ทักษะที่ยากเกินความสามารถที่ผู้เรียนจะทำได้

2.1.5 การตรวจและการประเมินการเขียน

ครูต้องเลือกวิธีตรวจ โดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจแตกต่างกันตามประเภทงานเขียน

คาร์โรล (สุเบดา ปานthan. 1986: 17–18; ข้างต้นจาก Carroll. 1980: 50 Testing Communicative Performance) ได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายโดยการเขียนว่า อาจจะทดสอบโดยการเขียนเรียงความ (Essay) หรือการเขียนบรรยายภาพต่างๆ หรือ

บรรยายเหตุการณ์ที่จำได้ โดยใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องเป็นราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนรายงาน การจดบันทึก การเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน จดหมายธุรกิจ เช่น การสั่งสินค้าจากบริษัท หรือห้างร้าน เป็นต้น

การวัดความรู้ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากผู้เรียนจะได้ทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว พร้อมทั้งรับทราบผลลัพธ์จากการเรียนของตนว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ดังนั้นนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนดังต่อไปนี้

ไฮตัน (Heaton. 1988: 26) ได้เสนอการให้คะแนนการประเมินการเขียน 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีใช้ความรู้สึกหรือความความเห็นของผู้ประเมินเป็นเกณฑ์ (Impression method) คือ วิธีใช้ผู้ตรวจ 1 คน หรือมากกว่านั้น ให้คะแนนโดยภาพรวม (Holistic) ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้สึกหรือความเห็นของผู้สอน โดยทั่วไปส่วนใหญ่จะใช้ผู้ตรวจ 3 หรือ 4 คน ให้คะแนนการเขียนแต่ละส่วน ต่อจากนั้นนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมารวมกัน หรือนำคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนที่ได้ของผู้เรียน ซึ่งการประเมินหลายครั้งจะทำให้น่าเชื่อถือ

2. วิธีใช้การวิเคราะห์ (Analytic method) คือ วิธีที่ขึ้นอยู่กับแผนการประเมินให้คะแนนของผู้ประเมินหรือคณานุพันธ์ของผู้ประเมินที่สร้างขึ้น โดยมีการแยกคุณลักษณะต่างๆของการเขียนเป็นหัวข้อเพื่อที่จะให้คะแนน ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถเห็นผลลัพธ์จากการเขียนที่ได้รับชัดเจนขึ้น

เวเกิล (Weigle. 2002: 108-121) และกิงเกอร์ อารีรักษ์ (2546: 90-97) ได้เสนอรูปแบบเกณฑ์การวัดและประเมินผลในทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic rating scales) เป็นแนวทางการให้คะแนนแบบภาพรวม โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวังมาจัดทำเป็นรายการระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ในแต่ละรายการการเขียนต่อกัน มีระดับคะแนนที่ชัดเจนซึ่งกำหนดเพียงคะแนนเดียวและมีความสะดวกในการตรวจให้คะแนน

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวมคือ เกณฑ์การประเมินการสอบการเขียนโทเฟล (TOEFL writing test) มีรายละเอียดของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ 6 คือ มีความสามารถในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรียบเรียงและพัฒนาเนื้อหาได้ดี รายละเอียดของเนื้อหาเหมาะสม สมชัดเจนสนับสนุนประเด็นหลักและมีข้อผิดพลาด การแสดงออกทางความคิด ใช้ภาษาอย่างมั่นใจ และมีรูปแบบประโยคหลากหลาย และเลือกคำได้เหมาะสม

ระดับ 5 คือ มีความสามารถในการเขียนบางส่วนมีประสิทธิภาพการเรียบเรียงเนื้อหาทั่วไปดี รายละเอียดของเนื้อหาสนับสนุนประเด็นหลักและมีการแสดงความคิดเห็น แสดงให้เห็นความหลากหลายของรูปแบบประโยคและลักษณะของคำศัพท์ แม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดในบางครั้ง

ระดับ 4 คือ มีความสามารถในการเขียนเกี่ยวกับหัวข้อมากในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ครบถ้วน มีการเรียบเรียงเนื้อหาได้ระดับหนึ่ง มีรายละเอียดบางส่วน มีเนื้อหาสนับสนุนประเด็นหลัก และมีการแสดงความคิดบ้าง การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ในประโยคดีปานกลาง ยังมีข้อผิดพลาดอยู่

ระดับ 3 คือ การเขียนที่ยังมีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน 1 ข้อหรือมากกว่า เช่นการเรียบเรียงและการพัฒนาเนื้อหาไม่เหมาะสมเพียงพอ หรือไม่มีรายละเอียดที่ดีเพียงพอ ที่จะสนับสนุนใจความรวม มีการเลือกคำใส่คำหรือรูปแบบคำไม่เหมาะสมเห็นได้ชัดเจน อีกทั้งโครงสร้างประโยคและภาษาไม่ถูกต้องมาก

ระดับ 2 คือ การเขียนที่มีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน 1 ข้อหรือมากกว่า เช่น การเรียบเรียงเนื้อหาที่ไม่เป็นระบบ มีรายละเอียดน้อยไม่มีข้อมูลเฉพาะเจาะจง และโครงสร้างและการใช้ประโยคผิดพลาดมากและผิดซ้ำๆ

ระดับ 1 คือ การเขียนที่เนื้อหามีข้อผิดพลาดในการเขียนที่รุนแรง การเขียนไม่ตรงประเด็น ความสามารถสื่อความไม่ได้

ระดับ 0 คือ งานเขียนที่ได้ค่า 0 เนื่องจากเป็นการเขียนที่ไม่มีการแสดงความรู้ มีเพียงการคัดลอกหัวข้อหรือการประกอบตัวอักษรเข้าด้วยกันเท่านั้น

2. เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic rating scales) เป็นแนวทางการให้คะแนนแบบแยกส่วน กล่าวคือพิจารณาแนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณาเป็นประเด็นแต่ละส่วน ของงานที่ลักษณะการตอบจำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนนโดยมีนิยามคำศัพท์หรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้นๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน และการกำหนดเกณฑ์ส่วนใหญ่จะไม่เกิน 4 ด้าน เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนนี้ง่ายต่อการประเมินค่า และมีความน่าเชื่อถือในการประเมิน

ตัวอย่าง เกณฑ์ การประเมินแบบแยกส่วน ของเจคอปส์ และคันอินฯ (Weigle, 2002: 118; ข้างต้นจาก Jacobs, et al. 1981) ได้กำหนดเกณฑ์การการให้คะแนนการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

คะแนน เนื้อหา (Content)	ระดับ/คำอธิบายระดับ
30 – 27	ดีเยี่ยม – ดีมาก: แสดงความรู้ความเข้าใจ ได้ประเด็นสำคัญ สมบูรณ์และไม่ออกนอกเรื่อง
26 – 22	ดี – ปานกลาง: แสดงความรู้พอประมาณ การดำเนินเรื่องถูกจำกัด ประเด็นหลักส่วนใหญ่สมบูรณ์ แต่ยังขาดรายละเอียด
21 – 17	พอใช้ – อ่อน: แสดงความรู้ที่จำกัด เนื้อหาน้อย การดำเนินเรื่องไม่เพียงพอ
16 – 13	อ่อนมาก: มาแสดงความรู้โดย เนื้อหาน้อย หรือไม่เพียงพอที่จะประเมิน
การเรียบเรียง (Organization)	
20 – 18	ดีเยี่ยม – ดีมาก: แสดงความคิดเห็นอย่างคล่องและชัดเจน มรข้อสนับสนุน ไม่เยิน เย้อ การเรียบเรียงดี มีการจัดลำดับเหตุผลและความสอดคล้องดี
17 – 14	ดี – ปานกลาง: การเรียนเรียงความไม่ต่อเนื่อง ประเด็นหลักชัดเจนดี ข้อมูลมีเหตุมีผลแต่น้อยไป การเรียงลำดับข้อความไม่สมบูรณ์
13 – 10	พอใช้ – อ่อน : การเรียนเรียงความไม่ต่อเนื่อง การดำเนินเรื่องสับสน หรือไม่ต่อเนื่องขาดความสมเหตุสมผล
9 – 7	อ่อนมาก : ไม่สามารถสื่อสารได้ ไม่มีการเรียบเรียงความ หรือไม่สามารถที่จะประเมินได้เพียงพอ
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	
20 – 18	ดีเยี่ยม – ดีมาก: วงศัพท์กว้าง มีความรู้ ใช้คำอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถสูงในการใช้วรูปแบบภาษาที่เหมาะสม
17 – 14	ดี – ปานกลาง: ใช้วงศัพท์กว้างพอ มีการใช้ศัพท์ สำนวน การเลือกคำพิเศษในบางครั้ง แต่ความหมายชัดเจน
13 – 10	พอใช้ – อ่อน: ศัพท์มีวงจำกัด ใช้ศัพท์ สำนวน การเลือกคำพิเศษบ่อยๆ ความหมายไม่ชัดเจน สับสน
9 – 7	อ่อนมาก: ใช้การแปลคำต่อคำ วิศัพท์ สำนวน น้อยมาก

การใช้ภาษา (Language Use)

- 25 – 22 ดีเยี่ยม – ดีมาก: ใช้โครงสร้างขับช้อนอย่างมีประสิทธิภาพ ผิดน้อยมากเรื่องความสอดคล้องของการใช้ประธานและกริยา กadal จำนวน การเรียงตามหน้าที่ คำสรรพนาม คำบุพบทและคำนำหน้านาม
- 21 – 18 ดี – ปานกลาง : ใช้โครงสร้างธรรมชาติไม่ขับช้อนแต่มีประสิทธิภาพ มีปัญหาเล็กน้อยในการใช้โครงสร้างขับช้อน มีที่ผิดหลายแห่งด้านความสอดคล้องทางไวยากรณ์ ตลอดจนการใช้กาล จำนวน การเรียงคำตามหน้าที่ การคำนำหน้านามคำสรรพนาม คำบุพบท การใช้วิธีต่อเนื่อง อนุประโยคและการตะคما แต่ความหมายส่วนใหญ่ชัดเจน
- 17 – 11 พอใช้ – อ่อน : มีปัญหามากเรื่อง ในการสร้างประโยค ทั้งประโยคธรรมชาติและขับช้อน การใช้ประโยคปฏิเสธ ความสอดคล้องของคำ กadal จำนวนการเรียงคำตามหน้าที่คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบท การใช้วิธีต่อเนื่อง อนุประโยค และการละคำผิดบ่อยครั้งตลอดจนความหมายคลุมเครือสับสน
- 10 – 5 อ่อนมาก: แทบจะไม่สามารถสร้างประโยคได้ ได้มีที่ผิดเต็มไปหมด สื่อความหมายไม่ได้

กลไกการเขียน (Mechanics)

- 5 ดีเยี่ยม – ดีมาก: แสดงความสามารถในการใช้ระเบียบ วิธีทางการเขียน ผิดน้อยมากในด้านการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ และการจัดข้อความผิดเล็กน้อยมาก
- 4 ดี – ปานกลาง : ผิดบางครั้งเรื่อง/ด้านการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ การจัดข้อความ แต่ความหมายยังชัดเจนไม่คลุมเครือ
- 3 พอใช้ – อ่อน : ผิดบ่อยครั้งเรื่องการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ การจัดข้อความ 赖以มีอ่านได้ยาก ความหมายคลุมเครือ สับสน
- 2 อ่อนมาก : ไม่รู้ระเบียบวิธีการเขียน มีแต่ที่ผิดทางการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคการใช้อักษรตัวใหญ่ การจัดอนุ-END 赖以มีอ่านได้ยาก

ฮิวส์ (Hughes. 2000: 91-93) ได้จำแนกเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic scoring) โดยพิจารณาเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ไวยากรณ์ (Grammar)

- 6 การใช้ไวยากรณ์ หรือการลำดับคำถูกต้องเกือบทั้งหมด
- 5 การใช้ไวยากรณ์ หรือการลำดับคำถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 4 การใช้ไวยากรณ์ หรือการลำดับคำถูกต้องเพียง 50% มีบางครั้งที่จะต้องอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจง่ายขึ้น
- 3 การใช้ไวยากรณ์ หรือการลำดับคำถูกต้องเพียงบางส่วน ซึ่งบางครั้งไม่เข้าใจขัดเจนเพียงพอ
- 2 การใช้ไวยากรณ์ หรือการลำดับคำถูกต้องเพียงเล็กน้อย ผู้ประเมินต้องอาศัยการตีความด้วยตนเอง
- 1 การใช้ไวยากรณ์ หรือการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง ยากต่อความเข้าใจ

การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

- 6 คำศัพท์และจำนวนที่ใช้เหมาะสมคล้ายกับเป็นผู้เขียนเจ้าของภาษา
- 5 บางครั้งคำศัพท์และจำนวนที่ใช้ไม่เหมาะสม อาศัยคำศัพท์อื่นมาสื่อความหมายแทนได้
- 4 ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม การสื่อความหมายจำกัดเล็กน้อยเนื่องจากคำศัพท์ไม่เพียงพอ
- 3 คำศัพท์ที่ใช้จำกัดบางส่วนและการสื่อความหมายคลุมเครือ
- 2 คำศัพท์ที่ใช้ค่อนข้างจำกัดและใช้ผิดวัตถุประสงค์ ผู้ประเมินต้องตีความด้วยตนเอง
- 1 คำศัพท์ที่ใช้จำกัดมาก ยากต่อความเข้าใจ

กลไกการเขียน (Mechanics)

- 6 ตัวสะกดและ/หรือเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องเกือบทั้งหมด
- 5 ตัวสะกดและ/หรือเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 4 ตัวสะกดและ/หรือเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องเพียง 50% ต้องอ่านซ้ำเพื่อความเข้าใจ

- 3 ตัวสะกดและ/หรือเครื่องหมายวรรณคดอนถูกต้องเพียงบางส่วน ซึ่งบางครั้งไม่เข้าใจ ขัดเจนเพียงพอ
- 2 ตัวสะกดและ/หรือเครื่องหมายวรรณคดอนถูกต้องเพียงเล็กน้อย ผู้ตรวจต้องอาศัยการตีความด้วยตนเอง
- 1 ตัวสะกดและ/หรือเครื่องหมายวรรณคดอนไม่ถูกต้อง ยากต่อความเข้าใจ

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 6 ตัวเลือกของโครงสร้างและคำศัพท์ไม่เปลี่ยนแปลงเหมาะสมคล้ายกับเป็นผู้เขียนเจ้าของภาษา
- 5 ตัวเลือกของโครงสร้างและคำศัพท์บางครั้งเปลี่ยนแปลง การสื่อสารติดขัดบางส่วน
- 4 การใช้ไวยากรณ์ หรือ คำศัพท์โดยทั่วไปไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม
- 3 การใช้ไวยากรณ์ หรือ คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ตีดขัดบางส่วน ทำให้การสื่อสารติดขัด บางครั้ง
- 2 การใช้ไวยากรณ์ หรือ คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ทำให้การสื่อสารติดขัดไม่ได้ใจความ
- 1 สื่อสารไม่ได้เนื่องจาก การใช้ไวยากรณ์ หรือ คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ทำให้สับสน

รูปแบบและการเรียบเรียง (Form and organization)

- 6 การเรียบเรียงดี ซึ่งสามารถสื่อความหมายเชื่อมโยงเนื้อหาดี ลักษณะคล้ายกับผู้เขียนเจ้าของภาษา
- 5 สื่อต่างๆเรียบเรียงได้ดี สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาได้ดีเป็นบางครั้ง แต่การสื่อสารยังมีข้อบกพร่องอยู่
- 4 การเรียบเรียงยังไม่เพียงพอในบางส่วน มีการตรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เห็นความคิดชัดเจน
- 3 เนื้อหาสามารถเชื่อมโยงเรียบเรียงกันได้เล็กน้อย แต่ผู้ประเมินสามารถพิจารณาเหตุผลในเรียบเรียงได้บ้าง
- 2 การนำเสนอความคิดเห็นหลายๆความคิด ขาดความเชื่อมโยงกัน
- 1 การเรียบเรียงเนื้อหาสื่อสารไม่ต่อเนื่อง

เกลิลได้แบ่งเกณฑ์การประเมินแทกต่างจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการขึ้นนี้ คือ เกณฑ์การประเมินลักษณะเบื้องต้น (Primary trait scales) คือ แนวทางการให้คะแนนโดยพิจารณาจากความเข้าใจในการเขียนงานที่ได้รับมอบหมาย เกณฑ์การประเมินสร้างจากการปฏิบัติ

ด้านการเขียน (Writing task) ลักษณะภาษาเขียนในม่าน้าใจ (Rhetorical trait) ที่ระบุชัดเจนให้เห็นโดย สัมพันธ์กับงานปฏิบัติ (Task) เกณฑ์ประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) พร้อมทั้งมีคำอธิบายอย่างละเอียด เกณฑ์การประเมินนี้มีคุณค่าเหมาะสมสำหรับใช้กับผู้เรียนภาษาที่สองในระดับ โรงเรียนที่ผู้ปกครองและผู้เรียนไม่มีความชำนาญในภาษาอังกฤษ เพราะเกณฑ์ประเภทนี้จะใช้กับข้อมูลที่ ละเอียด และใช้เวลาในการประเมินงานปฏิบัติมาก นอกจากนี้ แมคแมน และพาลเมอร์ (Weigle. 2002: 120; ซึ่งอิงจาก Machman; & Palmer. 1996) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินระหว่างเกณฑ์การ ประเมินแบบภาพรวมและเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนว่าไม่มีแบบประเมินไหนดีที่สุด ทั้งนี้ต้อง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ต้องการประเมิน

จากข้อความที่กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเขียน สรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมิน จำแนกได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวมและเกณฑ์การประเมินแบบแยก ส่วน ซึ่งในการตรวจให้คะแนนนั้น ไม่มีเกณฑ์การประเมินใดดีที่สุด เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องเลือก เกณฑ์การประเมินในการตรวจให้คะแนนหมายความว่าสามารถสมกับวิธีการสอนของตนมากที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คาลเดอรอน (Calderon. 1999: Online) กล่าวถึง ผลการจัดการเรียนการสอนด้วย รูปแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน ในโรงเรียน Ysleta ของผู้เรียนเกรด 2,3 และ 4 ผู้เรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจำนวน กลุ่มละ 12 ห้อง พบร่วมกันว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบ CIRC สามารถเข้าใจเรื่องและบอกรายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถเขียนเรื่องได้ยาวขึ้น ผลการวิเคราะห์จากการวัดทัศน์ พบร่วมกันว่าผู้เรียนได้ช่วยเหลือด้านการเรียนชี้กันและกัน กล้าแสดงความคิดเห็นในกลุ่มของตนเอง และ หน้าชั้นเรียน เป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ มีพัฒนาทักษะด้านปฏิสัมพันธ์ เมื่อมีผู้เรียนใหม่เข้ามาในชั้นเรียน ก็จะถูกนำเข้ากลุ่มมีการช่วยเหลือในเรื่องการเรียนเป็นอย่างดี

ชาเมล (Zamel. 1983: 165-184) ได้วิจัยเปรียบเทียบกระบวนการการเรียนของผู้เรียนที่ มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับกลาง จำนวน 6 คน ทั้งที่มีทักษะและไม่มีทักษะทางการเรียน ของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตต์ส (University of Massachusetts) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนมีทักษะการเรียน จะเขียนงานอย่างเป็นกระบวนการ กล่าวคือ ก่อนมีการเขียน มีการระดมสมอง รวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างความคิด สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความคิดของตนได้ ชัดเจนและระหว่างการเขียนมีการตรวจงานเขียนและปรับปรุงงานเขียนซึ่งกันและกัน

2. ผู้เรียนที่ไม่มีทักษะการเขียน สนใจความถูกต้องตัวภาษาและรูปแบบการเขียนมากกว่าเนื้อหาและการเรียนความคิดที่ต้องการสื่อสาร มีความวิตกกังวลต่อการใช้ไวยากรณ์

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ไพรินทร์ ยิ่มศิริ (2548: 78) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนตามรูปแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ STAD มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุกัญญา จิตมานะ (2548: 92) การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้แผนการเรียนรู้ในการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคุณภาพ

2. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ฉันธนา วงศ์วนัสรัญญา (2548: 37) การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเขียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการเขียนของผู้เรียนหลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมการเขียนที่หลากหลาย เพิ่มขึ้นจากการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถด้านการเขียนที่ผู้เรียนประเมินตนเองอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยที่

4.43

3. ความสามารถด้านการเขียนที่ผู้วิจัยประเมินผู้เรียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.71 วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549: 50) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชนครินทร์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรูปแบบต่างๆ สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

3.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

สถานที่ตั้ง เลขที่ 109/4 หมู่ที่ 4 ถนนเสรีไทย ซอยเสรีไทย 53 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

E-Mail. Klongkoom @ hotmail.Com http://kongkum.siamschool.net

โรงเรียนคลองกุ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2475 เดิมชื่อ “โรงเรียนสุเหราคลองกุ่ม” ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้จัดตั้งโดยอาศัยศาลาของสุเหราคลองกุ่ม เป็นสถานที่เรียนชั่วคราวเป็นโรงเรียนประชานาถ ตั้งอยู่ที่ตำบลคลองกุ่ม อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียน 76 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน นักเรียนหญิง 31 คน และมีครูชาย 3 คน ภารโรง 1 คน ต่อมาทางราชการได้สร้างอาคารเรียนเป็นเรือนไม้ชั้นเดียว 1 หลัง

ปัจจุบัน เป็นโรงเรียนคลองกุ่ม เลขที่ 109/4 หมู่ที่ 4 ถนนเสรีไทย ซอยเสรีไทย 53 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียน จำนวน 2,124 คน บุคลากรในโรงเรียนทั้งหมดรวม 108 คน มีอาคารเรียน 5 อาคารและอาคารอนุบาล 2 อาคาร

ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองกุ่ม: นางกัลยา พลวัชร์

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานบประมาณและการเงิน: นายจิรพงษ์ เพ็ญจภาค

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ: นายสมควร ดาวงป่า

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป: นางบัวรัตน์ บุญมาก

สัญลักษณ์ประจำโรงเรียน

พระอินทร์ทรงหลังข้าง ถือวิชาราช มีชื่อโรงเรียนคลองกุ่ม สีเหลืองบนແບ່ນຳແດງ

เบื้องหลังเป็นภาพบุคคลสองคน ประสานมือภายใต้รูปหลังคา

พระอินทร์ทรงหลังข้าง หมายถึงกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองของพระ อินทร์ โรงเรียนคลองกุ่มเป็นโรงเรียนสังกัดของ กทม.

สีเหลือง - ແດງ

ສີຂອງດອກຫາງນກຢູ່ງ ເປັນສີປະຈຳໂຮງເຮັນ

คนประเทศไทย	ความร่วมมือของนักเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง ในการให้ความโอบอุ่น ดูแล พัฒนาบุตรหลาน
ชุมชนหลังค้าบ้าน	โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง ที่ให้การศึกษา ความอบอุ่น และ การคุ้มครอง
คำขวัญของโรงเรียน	กีฬาเด่น เน้นความรู้ เชิดชูคุณธรรม
คติธรรม	สุวิชาโน ภาใหติ ผูู้้ดีเป็นผู้เจริญ
ปรัชญา	ความรู้ คุณธรรม
สีประจำโรงเรียน	สีเหลือง สีแดง

3.2 วิสัยทัศน์โรงเรียนคลองกุ่ม

ในปีการศึกษา 2549-2551 โรงเรียนคลองกุ่ม ส่งเสริมการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ก้าวทันเทคโนโลยี มีวินัย ฝึกคุณธรรม ดำรงเอกลักษณ์ไทย สุขภาพกายใจดี มีชุมชนร่วมพัฒนา

3.3 พันธกิจ (Mission) ของโรงเรียนคลองกุ่ม

โรงเรียนคลองกุ่มจะเป็นโรงเรียนแห่งความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และ บรรลุตามนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ได้ันั้น โรงเรียนมีพันธกิจที่จะต้องดำเนินการดังนี้

1. ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ และสามารถแข่งขันได้ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ
2. พัฒนาบุคลากรในด้านความรู้และทักษะในการบริหารจัดการอย่างมีระบบ
3. จัดการศึกษาโดยให้ชุมชน องค์กรภาคชุมชนและเอกชน มีส่วนร่วม
4. ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
5. ส่งเสริมและอนรรकษาสิ่งแวดล้อม
6. ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับชั้น

3.4 ภาระกิจหลัก

1. ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน
2. จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ อย่างมีคุณภาพ
3. จัดการศึกษาโดยความร่วมมือของทุกส่วนของชุมชน
4. เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรให้เต็มศักยภาพด้วยวิธีการหลากหลาย
5. ส่งเสริมปฏิบัติการวิจัยของครูและการเรียนแบบโครงงาน
6. พัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.5 คุณภาพของนักเรียนตามเป้าหมาย

1. นักเรียนมีความรู้และมีทักษะตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. นักเรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ข่าวสารเพื่อการศึกษา โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
3. นักเรียนมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และมีวิจารณญาณ

3.6 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

1. ชื่อสัตย์ เสียสละ กตัญญู รู้วักสามัคคี และยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยและวาก侠ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ
3. พัฒนาตนเองตามแนววิถีพุทธวิธีธรรมในความเป็นไทยสู่สากล
4. ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์และมีศักยภาพในการจัดการ
5. ออกกำลังกายสม่ำเสมอและไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด

3.7 สภาพแวดล้อมทั่วไปของโรงเรียน

โรงเรียนคลองกู่ม เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเปิด สอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด การเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนได้สอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 ระดับ นอกจากนั้นโรงเรียนได้เตรียมการรองรับ กับการเจริญเติบโตของชุมชน เนื่องจากในพื้นที่มีหมู่บ้านจัดสรรมากและยังมีโครงการบ้านเอื้ออาทร ของรัฐบาล ที่อยู่ใกล้เคียงและอยู่ในพื้นที่บริการของโรงเรียน จำนวนนักเรียนต้องเพิ่มมากขึ้นอย่าง แน่นอน ทำให้ต้องขยายจำนวนห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น ด้านอาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้เกิดปัญหา คือ ขาดห้องพิเศษสนับสนุนการเรียนการสอน จำเป็นต้องขอรับงบประมาณสนับสนุน เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม

สภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านทิศเหนือและด้านทิศตะวันตก ติดกับสวนน้ำปิงกู่ม (สวนเสรีไทย) ซึ่งมีบรรยากาศร่มรื่น เป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน และใช้เป็น สถานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนมาโดยตลอด นอกจากนี้โรงเรียนยังอยู่ในแหล่งชุมชน เมืองขนาดใหญ่ ผู้ปกครองนักเรียนมีหลากหลายอาชีพ จึงได้รับความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น ด้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาอาคารสถานที่และบริเวณ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ของ นักเรียน

3.8 ลักษณะของชุมชน

โรงเรียนคดองกุ่ม เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่ตั้งอยู่ในชุมชนท้องถิ่นเดิมที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม พอ ๆ กัน ปัจจุบันเป็นชุมชนเมือง ที่กำลังเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีหมู่บ้านจัดสรรทั้งของเอกชน และรัฐบาล นักเรียนของโรงเรียนจึงมีหลากหลาย ทั้งที่เป็นนักเรียนจากผู้ปกครองที่อยู่ในท้องถิ่นเดิม และมาจากแหล่งอื่นที่ย้ายเข้ามาอยู่อาศัยตามผู้ปกครอง สภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนจึงหลากหลายไปด้วย นีทั้งที่ฐานดี พอกินพอใช้ และค่อนข้างขาดสนับสนุนจากชุมชนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของโรงเรียน ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนเป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 160 คน ซึ่งในแต่ละห้องประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับความสามารถมาก ความสามารถปานกลาง และความสามารถน้อยคละกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก โดย ใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ในอัตราส่วน 1:2:1 จาก ประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกด้วย หนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน โดยมี ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยสุ่มจับฉลากมา 32 คน จากนั้นนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนทั้ง 32 คน มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ เพื่อจัดเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง กลุ่มนักเรียนที่เรียนปานกลาง และกลุ่มนักเรียนที่ เรียนอ่อน

2. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจของนักเรียนในการเข้าร่วมการวิจัย
3. ผู้วิจัยเรียนตัวอักษรภาษาอังกฤษในกระดาษเพื่อทำฉลากดังนี้
  - A แทนกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง
  - B แทนกลุ่มนักเรียนที่เรียนปานกลาง
  - C แทนกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน

จากนั้นจับฉลาก โดยใช้อัตราส่วน 1:2:1 เพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาตำแหน่ง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

1. 2 ศึกษาการสร้างโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าและนิยามศัพท์เฉพาะ

1. 3 สร้างโปรแกรมให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า นิยามศัพท์เฉพาะ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำไปแก้ไขให้เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 08.30 – 09.30 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1.1 ศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จากแนวทางการทดสอบทางภาษาในภาระการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของกรมวิชาการ (2546: 120) และ การวัดผลและประเมินผลทางภาษาของ กิ๊งแก้ว อารีรักษ์ (2546: 123-160) เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและนิยามศัพท์เฉพาะ

2.1.2 วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำไปใช้ในการเขียนข้อสอบ

2.1.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตโนมัติ 1 ข้อ คือ การเขียนบรรยายภาพและสถานการณ์ที่กำหนดให้ 1 เรื่อง โดยวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนในด้านโครงสร้างไวยากรณ์เครื่องหมายต่างๆ ในประโยชน์ การสะกดคำศัพท์ การใช้ภาษา และเนื้อหา

2.1.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้ตามข้อ 2.1.3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบตรวจสอบแก้ไขและวิเคราะห์หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน แก้ไขตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มิใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง และใช้ในการวิจัยต่อไป

2.2 เกณฑ์และแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ศึกษาเกณฑ์การประเมินงานเขียนจากการประเมินงานเขียนของ จาคอบส์ และคณะ (Jacob et al. 1981)

2.2.1 สร้างแบบประเมินการเขียน เพื่อใช้ในการตรวจแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง หลังการทดลองและงานเขียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic scoring) ซึ่งปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการเขียนของไฮว์จ (Hughes. 2000: 91-93) จาคอบส์ และคณะ (Weigle. 2002; อ้างอิงจาก Jacobs et al. 1987) พร้อมทั้งกำหนดองค์ประกอบ ของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content)	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ด้านการเรียบเรียง (Organization)	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
3. ด้านการใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
4. ด้านการใช้โครงสร้างทางภาษา (Language Use)	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
5. ด้านการใช้กลไกภาษา (Mechanics)	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
	รวม 50 คะแนน

จากนั้น นำคะแนนที่ผู้เรียนได้มาปรับจากคะแนนเต็ม 50 ให้เหลือ 5 คะแนน และนำไปแบ่งลงกับเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษของบุญชุม ศรีสะอด (2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความสามารถอูปในเกณฑ์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51- 4.50 หมายถึง มีความสามารถอูปในเกณฑ์มาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51- 3.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 -2.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์น้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 -1.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

2.2.2 นำแบบประเมินงานเขียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการทำแบบประเมินงานเขียน จากนั้นผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการตรวจงานผลงานการเขียนของนักเรียน

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1 ผู้วิจัยค้นคว้าศึกษาและปรับปรุงจากเกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่มของกระทรวงศึกษาธิการ (2544) แบบจัดอันดับคุณภาพความร่วมมือในการทำงาน แบบประเมินสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของละเบี้ยด ตลับนาค (2547) ณัฏฐาภูมิ เอื้อสุวรรณ (2546) นิลุบล สีเทพ (2546) เกษรา เฉยงาม (2546) ภัทรานิชฐ์ ศรีเมืองคล (2546) อาจมัดไญนี ดาโอะ (2541) และ วิชิตารีย์ จันท่องคำ (2548) โดยการหนดข้อความให้เหมาะสมกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบจัดลำดับคุณภาพ 3 ระดับ กำหนดน้ำหนักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

3 หมายถึง มีความถี่ในการแสดงพฤติกรรมในระดับสูง

2 หมายถึง มีความถี่ในการแสดงพฤติกรรมในระดับปานกลาง

1 หมายถึง มีความถี่ในการแสดงพฤติกรรมในระดับต่ำ

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนสามารถแปลผลออกมากเป็นระดับคุณภาพของพฤติกรรม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานระดับน่าพอใจ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.99 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานระดับไม่น่าพอใจ รายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณาให้ระดับคะแนนความร่วมมือในการทำงาน ดังนี้ คือ

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน

1. ปรึกษาและวางแผนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม

ระดับ 3 หมายถึง เข้าร่วมปรึกษาวางแผนทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง เข้าร่วมปรึกษาวางแผนเป็นบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เคยเข้าร่วมวางแผนปรึกษา กับสมาชิก

2. ความร่วมมือการทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม

ระดับ 3 หมายถึง ให้ความร่วมมือทำงานที่อย่างเต็มใจทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ให้ความร่วมมือทำหน้าที่อย่างเต็มใจบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง หลีกเลี่ยงไม่ให้ความร่วมมือ

3. การรับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

ระดับ 3 หมายถึง รับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง รับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่รับฟังหรือไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

4. ประธานแบร์บันความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น

ระดับ 3 หมายถึง ประธานและปรับแนวความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ประธานและปรับแนวความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นเป็น

บางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง ยึดถือแนวความคิดของตนเองเป็นหลัก

พฤติกรรมด้านผลงาน

5. การเสนอผลงาน

ระดับ 3 หมายถึง การนำเสนอผลงานน่าสนใจ เนื้อหาสาระครบ มีเสียงและอุปกรณ์

พร้อม

ระดับ 2 หมายถึง การเสนอผลงานไม่น่าพอใจ เนื้อหาสาระไม่ครบ มีสีเสียงและอุปกรณ์

บ้าง

ระดับ 1 หมายถึง การนำเสนอผลงานไม่น่าพอใจ ขาดเนื้อหาสาระ ขาดสีเสียงและอุปกรณ์

6. ความคิดสร้างสรรค์

ระดับ 3 หมายถึง ผลงานแสดงถึงความพยายามในการสร้างสรรค์งานใหม่

ระดับ 2 หมายถึง ผลงานแสดงถึงการตัดแปลงจากผลงานที่พับทั่วไป

ระดับ 1 หมายถึง ผลงานที่เหมือนตัวอย่างหรือคัดลอกผลงานทั่วไป

7. ความประณีตของผลงาน

ระดับ 3 หมายถึง ผลงานมีความประณีต ตกแต่งสวยงาม

ระดับ 2 หมายถึง ผลงานมีการตกแต่ง แต่ขาดความประณีต

ระดับ 1 หมายถึง ผลงานขาดความประณีตและไม่มีการตกแต่ง

พฤติกรรมด้านจริยธรรม / ค่านิยม

8. การเคารพและปฏิบัติตามกติกา

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อตกลงในเวลาที่กำหนด
แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติจริงทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อตกลงในเวลาที่กำหนด
แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติจริงเป็นบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อตกลงในเวลาที่กำหนด
แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกติกา

9. ความกระตือรือร้นในการทำงาน / เรียน

ระดับ 3 หมายถึง อาสาทำงานด้วยความเต็มใจและแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงาน
ทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานเมื่อถูกขอร้องและเพิกเฉยไม่ยอมแก้ไขข้อบกพร่อง

ระดับ 1 หมายถึง หลีกเลี่ยงการทำงานและไม่สนใจแก้ไขข้อบกพร่อง

10. ภารกิจแสดงออก

ระดับ 3 หมายถึง กล้าแสดงออกด้วยความเต็มใจ แสดงท่าประกอบการพูดอย่าง
มั่นใจ

ระดับ 2 หมายถึง กล้าแสดงออกแต่ยังเหนี่ยมอยากรู้บ้าง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่กล้าแสดงออก ไม่พูด

3.2 กำหนดผู้ให้คะแนน คือ ผู้วิจัยให้คะแนนเป็นรายกลุ่มและผู้เรียนให้คะแนน
ตนเองและเฉพาะสมาชิกในกลุ่มของตน ซึ่งได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจ
ตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การให้คะแนนและวิธี
บันทึกคะแนน

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ
Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	การทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁ E	X ₁	T ₂ E
RC	T ₁ C	~X	T ₂ C

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

RE	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง
RC	แทน	กลุ่มควบคุมที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง
T ₁ E	แทน	ทดสอบก่อนของกลุ่มทดลอง
T ₂ E	แทน	ทดสอบหลังของกลุ่มทดลอง
X ₁	แทน	การได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
~X	แทน	การไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
T ₁ C	แทน	ทดสอบก่อนของกลุ่มควบคุม
T ₂ C	แทน	ทดสอบหลังของกลุ่มควบคุม

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้นตอน ตามแผนการทดลอง ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง โดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้น จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 08.30 – 09.30 น. โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 - วันที่ 11 มีนาคม 2552 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
  - 2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)
  - 2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)
  - 2.3 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{x}_{diff}$	แทน	ผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S.D. _{diff}	แทน	ผลต่างของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลัง
การทดลอง		
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลัง
การทดลองยกกำลังสอง		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้ รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{x}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	16	14.31	5.35	275.64	4951.14	18.752**
หลังการทดลอง	16	31.54	4.06			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ภายหลังการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนในกลุ่มทดลอง มี ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือหลังจากการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการ ทดลอง หลังจากได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าการใช้ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	16	18.10	4.77	19.35	127.08	1.839 *
หลังการทดลอง	16	19.31	4.37			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ภายหลังการไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงว่าการไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงขึ้น

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลอง	16	17.23	3.67	14.177 **
กลุ่มควบคุม	16	1.21	2.63	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบร่วมกันว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยรวมเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่า การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนภาษาอังกฤษ	คะแนน แนว เต็ม	จำนวนการประเมิน								คะแนน เฉลี่ยรวม แต่ละ ประเด็น	
		ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ครั้งที่ 4			
		Σ	S.D	Σ	S.D	Σ	S.D	Σ	S.D		
1. ฉันสามารถเขียนเนื้อเรื่องโดยมีรายละเอียดครบถ้วน ชัดเจน	5.00	2.13	.89	2.63	.72	2.63	1.09	2.88	1.17	2.57	
2. ฉันสามารถใช้คำศัพท์และสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	5.00	3.11	1.36	3.41	1.23	3.24	1.25	3.82	1.19	3.40	
3. ฉันสามารถเรียบเรียงข้อความ โดยจัดลำดับเหตุผลได้ สอดคล้องกัน	5.00	1.88	.72	2.56	.73	2.19	.91	2.75	.77	2.35	
4. ฉันสามารถเขียนโครงสร้างประโยคและการใช้ ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	5.00	2.38	.62	2.81	.66	2.44	.96	5.06	7.21	3.17	
5. ฉันสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆได้ถูกต้อง	5.00	2.63	.89	2.94	.77	2.50	1.10	3.31	.60	2.85	
6. ฉันสามารถเขียนซึ่งกันและกันด้วยตัวอักษรในญี่ปุ่น ขึ้นต้นประโยคด้วยอักษรตัวว่าใหญ่ทุกประโยค	5.00	2.94	.75	3.38	.12	2.88	.89	3.63	.50	3.21	
คะแนนเฉลี่ยรวม 6 ด้าน	5.00	2.51	.88	2.96	.71	3.15	1.03	3.58	1.91	2.93	
ระดับความสามารถ		ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง		มาก		ปานกลาง	

จากตาราง 5 พบร่วมกับในครั้งที่ 1-3 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับความสามารถปานกลาง โดยครั้งที่ 1 อยู่ในระดับความสามารถปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.51 ครั้งที่ 2 อยู่ในระดับความสามารถปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.96 และครั้งที่ 3 อยู่ในระดับความสามารถปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.15 ส่วนครั้งที่ 4 อยู่ในระดับความสามารถมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.58 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายข้อ พบร่วมกันที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การใช้คำศัพท์และสะกดคำได้ถูกต้อง มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.40 ลำดับที่สองคือ การเขียนชื่อเฉพาะด้วยอักษรตัวใหญ่ทุกคำและเขียนตัวอักษรตัวใหญ่ทุกประโยค มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.21 ลำดับที่สามคือ การเขียนโครงสร้างประโยคและการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.17 ลำดับที่สี่คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆได้ถูกต้อง มีคะแนนรวมเฉลี่ย 2.85 ลำดับที่ห้าคือ การเขียนเนื้อร่องโดยมีรายละเอียดครบถ้วนชัดเจน มีคะแนนรวมเฉลี่ย 2.57 การเรียบเรียงข้อความโดยจัดลำดับเหตุผลได้สอดคล้องกัน มีคะแนนรวมเฉลี่ยต่ำสุด คือ 2.35

ตาราง 6 การเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้เรียนและผู้วิจัย

ลำดับ ที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				ครั้งที่ 3				ครั้งที่ 4			
		น.ร.	คุณ	เฉลี่ย	ระดับ	น.ร.	คุณ	เฉลี่ย	ระดับ	น.ร.	คุณ	เฉลี่ย	ระดับ	น.ร.	คุณ	เฉลี่ย	ระดับ
ด้านการปฏิบัติงาน																	
1	ปรึกษาและวางแผนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม	2.25	2.00	2.13	ปานกลาง	2.25	2.75	2.50	น่าพอใจ	2.44	2.75	2.60	น่าพอใจ	2.55	2.75	2.65	น่าพอใจ
2	ร่วมมือกันทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.44	2.00	2.22	ปานกลาง	2.37	2.25	2.31	ปานกลาง	2.50	2.80	2.65	น่าพอใจ	2.50	2.75	2.63	น่าพอใจ
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.00	2.25	2.13	ปานกลาง	2.44	2.25	2.35	ปานกลาง	2.55	2.50	2.53	น่าพอใจ	2.65	2.75	2.70	น่าพอใจ
4	ประสานและปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับบุคคลอื่น	2.75	2.00	2.38	ปานกลาง	2.25	2.75	2.50	น่าพอใจ	2.45	2.50	2.48	ปานกลาง	2.75	2.75	2.75	น่าพอใจ
ด้านผลงาน																	
5	การนำเสนอผลงาน	2.12	2.25	2.19	ปานกลาง	2.19	2.25	2.22	ปานกลาง	2.50	2.50	2.50	น่าพอใจ	2.50	2.50	2.50	น่าพอใจ
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.12	1.25	1.69	ไม่น่าพอใจ	2.00	2.00	2.00	ปานกลาง	2.37	2.25	2.31	ปานกลาง	2.25	2.25	2.25	ปานกลาง
7	ความประณีตของผลงาน	2.00	1.75	1.88	ไม่น่าพอใจ	1.87	2.25	2.06	ปานกลาง	2.55	2.00	2.28	ปานกลาง	2.50	2.25	2.38	ปานกลาง
ด้านจริยธรรม / ค่านิยม																	
8	การเคารพและการปฏิบัติตามกติกา	2.44	2.75	2.60	ปานกลาง	2.31	2.25	2.28	ปานกลาง	2.55	2.65	2.60	น่าพอใจ	2.80	3.00	2.90	น่าพอใจ
9	ความกระตือรือร้นในการทำงาน / เรียน	2.20	2.25	2.23	ปานกลาง	2.12	2.00	2.06	ปานกลาง	2.19	2.50	2.35	ปานกลาง	2.35	2.75	2.55	น่าพอใจ
10	ความกล้าแสดงออก	2.00	2.00	2.00	ปานกลาง	2.00	2.25	2.13	ปานกลาง	2.25	2.47	2.36	ปานกลาง	2.50	2.75	2.63	น่าพอใจ
เฉลี่ย		2.23	2.05	2.15	ปานกลาง	2.18	2.30	2.25	ปานกลาง	2.44	2.49	2.47	ปานกลาง	2.54	2.65	2.59	น่าพอใจ

จากตาราง 6 ผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง พบร่วมกันมีการพัฒนาพฤติกรรมทุกด้าน โดย พฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน ครั้งที่ 1-3 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ครั้งที่ 4 เฉลี่ยอยู่ในระดับน่าพอใจ พฤติกรรมด้านผลงาน ครั้งที่ 1-3 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ครั้งที่ 4 เฉลี่ยอยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านจริยธรรม/ค่านิยม ครั้งที่ 1-3 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ครั้งที่ 4 เฉลี่ยอยู่ในระดับน่าพอใจ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 160 คน ซึ่งในแต่ละห้องประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำคละกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก โดยใช้

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ในอัตราส่วน 1:2:1 จากประชากร และ สูมอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

- การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design โดยมีลำดับขั้นดังนี้
1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
  2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง โดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้น จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 08.30 – 09.30 น. โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 – วันที่ 11 มีนาคม 2552 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)
  3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีทางทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ โดยดูจากคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยครูและนักเรียนร่วมกันประเมิน จำนวน 4 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ปานกลาง ครั้งที่ 2 อยู่ในระดับ ปานกลาง ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง และครั้งที่ 4 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายข้อ พบว่าประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การใช้คำศัพท์และสะกดคำได้ถูกต้อง มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.40 ลำดับที่สองคือ การเขียนซึ่งอเฉพาะด้วยอักษรตัวใหญ่ทุกคำและขึ้นต้นประโยคด้วยอักษรตัวใหญ่ทุกประโยค มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.21 ลำดับที่สามคือ การเขียนโครงสร้างประโยคและการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.17 ลำดับที่สี่คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆได้ถูกต้อง มีคะแนนรวมเฉลี่ย 2.85 ลำดับที่ห้าคือ การเขียนเนื้อเรื่องโดยมีรายละเอียดครบถ้วนชัดเจน มีคะแนนรวมเฉลี่ย 2.57 การเรียบเรียงข้อความโดยจัดลำดับเหตุผล ได้สอดคล้องกัน มีคะแนนรวมเฉลี่ยต่ำสุด คือ 2.35 แสดงว่าเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้ เพราะเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีเรียนที่เน้นทักษะการคิด ผู้เรียนมีโอกาสได้อภิปราย ได้แสดงความคิดเห็นก่อนที่จะลงมือเขียน

ดังที่ วัฒนา วงศ์ทุกข์ (254: 38-46) กล่าวไว้สอดคล้องกับสมณฑา พรมบุญ และคณะ (2540: 40) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม โดยแยกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่กัน และกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้น หากแต่ต้องรับผิดชอบต่อการเรียนของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

ผลงานวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไพรินทร์ ยิ่มศิริ (2548: 78) "ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ชั้นปีชั้นต้น เห็นอวิทยาคณ จำเรอ มากเหล็ก จำเรอไม่เหล็ก จังหวัดสระบุรี" โดยการเรียนตามรูปแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ STAD มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนช่วยให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนในขั้นก่อนลงมือเขียน สมาชิกทุกคนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โต้เถียง อภิปราย นำข้อมูล ที่สมาชิกทุกคนเห็นพ้องต้องกันมาสรุป แล้วนำไปใช้ในการเขียนแต่ละครั้ง สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งบรรยายกาศในการทำงานสนุกสนานเป็นกันเอง เกื้อกูลกัน ล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการทำงานกลุ่ม และการทำงานด้วยตนเองทั้งสิ้นและผลจากการทำงานกลุ่ม นอกจากนี้นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด ใน การอภิปราย แสดงความคิดเห็น และได้ฝึกทักษะการอ่านในการค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือของครูและนักเรียน โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายการยอมรับและส่งเสริมให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการแก้ไขงานเขียนของกลุ่ม ซึ่งผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง ผู้เรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมทุกด้าน โดยพฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน ครั้งที่ 1-3 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ครั้งที่ 4 เฉลี่ยอยู่ในระดับน่าพอใจ พฤติกรรมด้านผลงาน ครั้งที่ 1-3 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ครั้งที่ 4 เฉลี่ยอยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านจริยธรรม/ค่านิยม ครั้งที่ 1-3 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ครั้งที่ 4 เฉลี่ยอยู่ในระดับน่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุตรารีย์ จันทองคำ (2548: 44) "ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสต์เดียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลลัพธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลลัพธ์ 0.01 และนักเรียนมีความสามารถคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลลัพธ์ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39 และงานวิจัยใน

ต่างประเทศของคอลเดอรอน (Calderon. 1999: Online) กล่าวถึง ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน ในโรงเรียน Ysleta ของผู้เรียนเกรด 2,3 และ 4 ผู้เรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 12 ห้อง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบ CIRC สามารถเข้าใจเรื่องและบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถเขียนเรื่องได้ยาวขึ้น และผลการวิเคราะห์จาก วิดิทัศน์ พบว่าผู้เรียนได้ช่วยเหลือด้านการเรียนซึ่งกันและกัน กล้าแสดงความคิดเห็นในกลุ่มของตนเอง และหน้าชั้นเรียน เป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ มีพัฒนาทักษะด้านปฏิสัมพันธ์ เมื่อมีผู้เรียนใหม่เข้ามาในชั้นเรียน ก็จะถูกนำเข้ากลุ่มมีการช่วยเหลือในการเรียนเป็นอย่างดี

ดังนั้นการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

2. นักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนอาจจะมีการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม จากการทำข้อสอบก่อนเรียน ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ และความสนใจในการเรียนตามปกติ จึงทำให้นักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้

ผลงานวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ธิ คิดรัมย์ (2548: 74) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบ STAD กับการเรียนแบบปกติ โรงเรียนคลองกุ้ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้ 1. บรรยากาศในการเรียนรู้ เพราะในการเรียนปกตินั้นใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย การอภิปรายของนักเรียนเป็นรายบุคคล ทำงานที่ครุ่นคิด กำหนดให้ด้วยตนเอง 2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยสังเกตจากการล้าช้า ในการนำเสนอ ในการเขียนงานที่ได้รับมอบหมาย และบรรยากาศในการเรียน นักเรียนตั้งใจเรียนดีพอสมควร

ดังนั้น แสดงว่าการไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

3. นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งนี้ เพราะการ

เรียนรู้แบบร่วมมือนั้น นักเรียนต้องทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบในผลงานร่วมกัน ดังที่ สลาวิน (Slavin. 1990: 63) กล่าวว่า สมาชิกในกลุ่มจะแตกต่างกันในเรื่องของเพศและระดับสติปัญญา หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี กิจกรรมกลุ่มอยู่ในรูปของการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาร่วมกัน การแก้ไขความเข้าใจผิดของเพื่อนร่วมกลุ่ม ต้องตัวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ผู้เรียนจะต้องช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาอย่างถ่องแท้ ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองโดยที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจได้

ในการวิจัยครั้นี้ นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ฝึกทักษะด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละหัวข้อเป็นกลุ่มก่อนที่จะมีการทดสอบความสามารถเป็นรายบุคคล ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองกล้าที่จะเขียนหรือสร้างประยุกต์ใหม่ในการเขียนตามหัวข้อหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ และการที่นักเรียนได้ผ่านประสบการณ์การเขียนหลายครั้ง ความสามารถในการเขียนก็จะค่อยๆ พัฒนาไปด้วยจนเกิดความราบรื่นในงานเขียน นอกจากนี้ในการทำแบบทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนรู้พัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ส่วนคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคนจะนำไปรวมกันเพื่อเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงสุดจะได้รับรางวัล เรียกว่า การเสริมแรง ซึ่งผู้วิจัยใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้เกียรติบัตร อุปกรณ์ในการเรียน เป็นต้น ดังที่ สุรังค์ គัวตระกูล(2550: 422) กล่าวว่า ครูควรจะพยายามให้แรงเสริมหรือรางวัล เช่น ชมเชยนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมที่เสริมสร้างบรรยายกาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อการเรียนรู้ นักเรียนผู้นั้นจะได้เป็นตัวแบบที่ดี ซึ่งการเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และสนับสนุนในการเรียนมากขึ้น

ผลงานวิจัยในครั้นี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุกัลยา จิตมานะ. (2548: 92) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต สังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 1 ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ภายหลังการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ฝึกทักษะในการฟัง โดยฟังจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มและฟังกลุ่มที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน มีความมั่นใจในตัวเอง ไม่กลัวเมื่อเขียนประโยคผิดหรือใช้คำพูดที่ผิด รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า มีความกระตือรือร้น สนใจในการร่วมกิจกรรม ทำให้มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นน้อยกว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับ

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งนี้เพาะเป็นเทคนิคใหม่สำหรับนักเรียน ซึ่งไม่มีในการเรียนการสอนปกติทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดการทดลอง

นอกจากนี้ยังเป็นเทคนิคที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ทักษะทางสังคม ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสามัคคี ความภาคภูมิใจในตนเอง ความรับผิดชอบ และการรู้จักพึงตนเอง เป็นต้น และเป็นการเตรียมนักเรียนออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน นอกจากนี้การเรียนเป็นกลุ่มย่อย การได้รับรางวัล คำชมเชย หรือการยอมรับจากเพื่อนและครู ทำให้เกิดความภาคภูมิใจทั้งคนที่มีความสามารถมากและมีความสามารถน้อย เพราะนักเรียนที่มีความสามารถมากกว่าได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า เป็นผลให้นักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่ามีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น และสามารถที่จะปรับตนเองให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น ในที่สุด สิ่งเหล่านี้จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขไปพร้อมๆ กับการเป็นคนดี คือ มีความรู้ คุณธรรม

ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า การได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่าการไม่ได้รับเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ดังนั้นจึงควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยครูที่จะนำไปใช้ต้องฝึกการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เกิดความชำนาญเสียก่อน

1.2 ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน ดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จะต้องมีการกำหนดความยากง่ายของหัวข้อให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับ โดยคำนึงถึงพื้นความรู้เดิม ความสนใจ ความต้องการ วัยของนักเรียน หัวข้อที่กำหนดให้นักเรียนเขียน ไม่ควรจะให้ใกล้เคียงกันมาก ควรหลากหลายและแตกต่างกันอย่างชัดเจน เวลาในการเรียนให้เหมาะสมกับแต่ละเนื้อหา และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความมีวินัยในตนเอง และมนุษยสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เป็นต้น

2.2 ควรมีการเบรยบเทียบผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบอื่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ว่าเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบใดจะมีความเหมาะสมกับทักษะด้านใดในวิชา

ภาษาอังกฤษ เช่น การเขียนแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็น การเขียนเรื่องสั้น การเขียนเล่าเหตุการณ์ เป็นต้น

2.3 ความมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับอื่น เช่น ระดับมัธยมศึกษาที่ 2,3,4,5 และ 6 เป็นต้น

បច្ចនានុករម

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2542). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.

_____.. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กุญแจสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์กรวับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เกษตรฯ เนยงาม. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน แบบบูรณาการและการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่เรียนเรื่องมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. ปริญญาอุดมศึกษา. กศ.ม.

(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

กิงแก้ว อารีรักษ์.(2546). การวัดผลและประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

กิงแก้ว อารีรักษ์ และคณะ. (2551). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉันทนา วงศ์สวัสดิ์. (2548). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเขียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ กศ.ม.

(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ฐิตารีย์ จันทองคำ. (2548). การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์. ปริญญาอุดมศึกษา. กศ.ม.

(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ณัฏฐาภรณ์ เอื้อสุวรรณ. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคม ด้วยวิธีการสอนแบบประสาณ 5 แนวคิดหลัก และวิธีการสอน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ. ปริญญาอุดมศึกษา. กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิศนา แคมมานี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรีเชีย เอดจ์. (2546). กิจกรรมการสอนการเขียน. แปลโดย สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์. กรุงเทพฯ:

หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

นิตบูล สีเทพ. (2546). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนภูวนิเวศกิจกรรม

อุทัยธานี. ปริญญาอุดมศึกษา. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บุญชุม ศรีสะคาด. (2544). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: สุวิรยาสาส์น.

พิตรวัลย์ โภวิทวที. (2540). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไฟรินทร์ ยิ่มศิริ. (2548). ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนตามรูปแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. ถ่ายเอกสาร.

พรเพ็ญ พุ่มสะคาด. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน อ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโดยความสัมพันธ์ความหมาย(Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครุ. ปริญญาอุดมศึกษา. ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พรสวรรค์ สีป้อม. (2550). ศูนย์อุดมวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน.

กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ภัทรวันิชฐ์ ศรีเมืองคล. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่านิยมด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ เรียนเรื่องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหาโดยใช้เทคนิคการพัฒนาแบบยั่งยืนและการสอน แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. ปริญญาอุดมศึกษา. ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มงคลวัฒน์ สิมมา. (2547). ผลของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขันควบคู่กับการควบคุมตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขันควบคู่กับปรับสินใหม่ที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ 5 ในเรียนไทยรัฐวิทยา 21 อำเภอคลองหลวง จังหวัดกาญจนบุรี บริษัทภานินพน์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังศนา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น.
- วัฒนา ระจับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- เศรษฐีวิทย์. (2540). เก่งภาษาอังกฤษได้ไม่ยาก (How to Master English Grammar). พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: นายดี พับลิชชิ่ง จำกัด.
- _____. (2548). ศูนย์อุดหนุนการเขียน (Writing techniques). กรุงเทพฯ: ผลึกไทย.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรมน. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทดวงกมลสมัย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). รายงานผลการจัดระดับคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุกัลยา จิตมานะ. (2548). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บริษัทภานินพน์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน).
- กรุงเทพฯ: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). การศึกษาความเข้าใจการอ่านและความสนใจการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครุ. บริษัทภานินพน์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภานี ชินวงศ์. (2543, กุมภาพันธ์). ประสิทธิภาพทางภาษาและความสามารถในการเขียน. จุฬาวิจัย. 19 (7): 9-10.
- สมิตร จังวัฒนกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรังค์ โคัวตระกุล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลลิทธิ์ คิดรัมย์ (2548). การเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นปีที่ 6 ที่เรียนแบบ STAD กับการเรียนแบบปกติ วิทยานินพน์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

- อัชรา วงศ์สูตร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตย์ ดาโอะ. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดราชบุรี. ปริญญาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อาชี พันธ์มณี. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.
- Byrne, Donn. (1991). *Teaching Writing Skills*. 5th ed. Hong Kong: Longman. Cambridge: University Press.
- Calderon, Margarita E. (1999). *Promoting Language Proficiency and Academic Achievement Through Cooperation*. (Online). Available <http://www.erifacility.net/databases/ERICDigests/ed436983.html>. Retrieved October 27, 2008.
- Cimcoz, Yesim. (1999). *Teaching ESL/EFL Students to Writing Better*. (Online). Available: <http://iteslj.org/Techniques/Cimcoz-Writing.html>. Retrieved September 11, 2008.
- Glennis Pye. (2002). *Vocabulary in practice 1*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Heaton, J.B. (1990). *Writing English Language Test*. New York: Longman.
- Hedge, Tricia. (1988). *Writing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Jacobs, Holly L. et al. (1981). *Teaching ESL Composition. A practice Approach*.
- Johnson, D. W; & Johnson, R T. (1994). *Learning Together and Alone* (4th ed.) New Jersey: Prentice-Hall.
- Kagan, Spencer. (1990). *The Structural approach to cooperative learning*. Educational Leadership, 32(47), 4-5.
- Kessler, C. (1992). *Cooperative Language Learning*. A Teacher's Resources Book: Prentice Hall.
- Meekins, Stephens Amy. (1987). *Effects of a Student Team Learning Technique on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped, Elementary Mainstreamed Students*. DAT 49/03. A.

- Myles, Johanne. (2002). *Second Language writing and Research : The Writing Process and Error Analysis in Student Texts.* (Online). Available: <http://www.writing.berkeley.edu/TESL-EJ/ej22/a1.html>. Retrieved December 7, 2008
- Nelson, Gayle L. (1989, October). "Reading : A Student Centered Approach," English Teaching Forum. 22(4): 2-5.
- Olsher, D. (1996). *Words in Motion : Interactive Approach Writing.* Hong Kong: Oxford University Press.
- Olshtain, Elite. (1991). "Functional Tasks for Mastering the Mechanics of Writing and Going just Beyond," in *Teaching English as a second or foreign language.* Edited by Marianne Celce-Murica. 235-237. New York : Newbury House.
- Orlando, Joseph Edward. "Cooperative Learning: Students Achievement and Attitude in Community college Freshman English Classes", Dissertation Abstracts International. 25(7): 382- A ; January,1992.
- Raimes, Ann. (1983). *Techniques in Teaching Writing.* New York: Oxford University Press.
- Sharan,S., Kussell, P., Hertz-Lazarowitz, R.Bejarano,Y., Raviv.S., and Sharan Y. (1984). *Cooperative learning in the class room : Research in desegregated school.* Hills date, NJ : Erkbaurn.
- Slavin, Robert E. (1995). *Cooperative Learning Theory Research and Practice.* 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Slavin, Robert E. (1987). *Cooperative Learning and Cooperative School.* Educational Leadership 45.(November 1987): 7-13
- Smith, Frank. (1990). *Writing and The Writer.* 5th ed. London: Biddles Co.,Guidford and King's Lynn.
- Tribble, Christopher. (1996). *Writing.* Oxford University Press.
- Weigle,Sara Cushing.(2002). *Assessing Writing.* Cambridge: Cambridge University Press.
- White, Ronald V. (1980). *Teaching Written English.* London: George Allen & Unwind.
- White, Ronald V. Arndt. (1991). *Process writing London :* The Macmillan Process Limited.
- Zamel, V.(1983). "The Composing Process of Advanced ESL Students: Six Case Studies," TESOL Quarterly. p. 165-187.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. แผนเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง
2. โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
4. แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
6. ตารางกำหนดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

แผนเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง

หัวข้อ การเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการทดลอง โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างชัดเจน

อุปกรณ์

1. กระดาษ
2. ปากกาเคมี
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง มี 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม ดำเนินการดังนี้

1.1.1 นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เรียนทุกคนมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ แล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ในอัตราส่วน 1:2:1 คือ ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถมาก 4 คน ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถปานกลาง 8 คน และผู้เรียนในกลุ่มความสามารถน้อย 4 คน

1.1.2 กำหนดตัวอักษรภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม คือ ตัวอักษร A สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ตัวอักษร B สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง ตัวอักษร C สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย

1.1.3 ให้ผู้เรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มเองเพื่อเข้ากลุ่มดาวร道โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย ตัวอักษร A 1 คน ตัวอักษร B 2 คน และตัวอักษร C 1 คน รวมกัน 4 คน

1.1.4 ให้ผู้เรียนกำหนดบทบาทของแต่ละบุคคลที่ต้องรับผิดชอบในกลุ่ม ในแต่ละบทบาทต่างๆ มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันทุกครบ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถปฏิบัติได้ทุกบทบาท ซึ่งประกอบด้วย

1.1.4.1 ผู้ติดต่อประสานงาน (Researcher-runner) มีหน้าที่จัดสืบ อุปกรณ์ สำหรับกลุ่ม ติดต่อกับครูและผู้เรียนในกลุ่มอื่น รับและรวบรวมงานส่งครู

1.1.4.2 ผู้กระตุ้นการทำงาน (Encourager of Participation) มีหน้าที่ให้กำลังใจ และกระตุ้นเตือนการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม

1.1.4.3 ผู้ตรวจสอบความเข้าใจ (Checker of Understanding) มีหน้าที่ตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนของสมาชิกในกลุ่ม รู้ที่มาของคำตอบหรือข้อสรุปของกลุ่ม ให้สามารถอธิบายได้เมื่อนักและทันเวลาที่กำหนดได้

1.1.4.4 ผู้สรุปและจดบันทึก (Summarizer and Recorder) มีหน้าที่สรุปและจดบันทึกผลงานหรือคำตอบของกลุ่ม

1.2 การแนะนำและฝึกภาษาอังกฤษที่ใช้ในการอภิปราย

1.2.1 แนะนำและฝึกภาษาอังกฤษที่ใช้ในการอภิปราย เช่น การตั้งคำถาม การแสดงความคิดเห็น

1.2.2 ฝึกภาษาอังกฤษที่ใช้ในการอภิปรายกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนนั่งเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน พูดเกี่ยวกับตนเอง การเรียน การอ่านภาษาอังกฤษ การเขียนภาษาอังกฤษภาษาไทยได้ข้อดี – ข้อเสีย และสิ่งที่ต้องการปรับปรุง

1.3 การแนะนำวิธีการเรียน

1.3.1 ครุชี้แจงลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.3.2 ครุชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงความสำเร็จของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม รางวัลกลุ่ม

เกณฑ์การตัดสิน

1.3.3 ครุกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในใบความรู้

1.3.4 ครุทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำในขณะที่ผู้เรียนทำงานกลุ่ม

1.3.5 ผู้เรียนได้รับการประเมินการทำงานกลุ่ม

1.3.6. สรุปอภิปรายผล

1.4 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม และเสนอแนะความคิดเห็น

2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองในช่วงไม่งสุดท้ายของการทดลอง

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	<p>1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้เรียนกับผู้จัด และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน</p> <p>2. เพื่อให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการของโปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ</p> <p>3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p>	<p>1. ผู้จัดและผู้เรียนนำเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน ผู้จัดแนะนำตนเอง</p> <p>2. ผู้จัดอธิบายกิจกรรมส่งลูกบollo แนะนำตนเอง ถ้าผู้จัดส่งลูกบollo ให้ผู้เรียนแล้ว ให้ส่งต่อไปเรื่อยๆ เมื่อผู้จัดเป็นกหีด ให้หยุดส่งลูกบollo และให้คนที่มีลูกบollo อูํในเมื่อพูดแนะนำตนเอง ทำในลักษณะนี้ จนผู้เรียนแนะนำตนเองครบทุกคน</p> <p>3. ผู้จัดสนทนารักษาความเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.1 ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีอะไรบ้าง</p> <p>3.2 นักเรียนมีวิธีแก้ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างไร จากนั้นผู้จัดสรุปถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการแนะนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และบอกวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>4. ผู้จัดบอกถึงโปรแกรม ระยะเวลา และข้อพึงปฏิบัติระหว่างการทำการทำทดลอง</p>	<p>1. ลูกบollo</p> <p>2. นกหีด</p> <p>3. ตาราง</p> <p>กำหนดการทดลอง</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			5. ผู้วิจัยให้ผู้เรียนซักถาม ทำความเข้าใจและแจกตรางำหนດการทดลองให้กับผู้เรียน และนัดหมายผู้เรียนในครั้งต่อไป	
2	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้าน Describing people's appearance	1. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกายได้ (Parts of the body) 2. มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้านเขียนประโยคเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกายได้	<p>ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 โดยดำเนินการในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียนผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์นำเสนอนิءองหาใหม่ ทบทวนบทเรียน และระดมความคิดจากนักเรียน เกี่ยวกับหัวข้อในแต่ละนิءองหาโดยใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ก่อนที่จะให้นักเรียนศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม ในขั้นที่ 2</p> <p>ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มอยู่กับนักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน ภารกิจรายสุปผลและประเมินการทำงานกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเอง ด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบอย่างด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกัน</p>	1. รูปภาพ 2. บัตรคำ, บัตรตัวอักษร ภาษาอังกฤษ 3. เครื่องเล่น เทปและม้วน เทปเพลง What are you doing? 4. ใบความรู้ 1 ฉบับ 5. ใบงาน 2 ชุด

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
3	ความสามารถ ในการเขียน ภาษาอังกฤษ ด้าน ^{Describing} people's appearance	เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถใน การเขียน ภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ คำคุณศัพท์ Adjectives อธิบาย ลักษณะของบุคคลได้ ถูกต้อง	ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย เป็นรายบุคคล โดยไม่มีการ ช่วยเหลือกัน หลังจากจบ บทเรียนในแต่ละเนื้อหาแล้ว ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ ผู้วัดฯหาค่าเฉลี่ยของคะแนน พัฒนาการของกลุ่ม ^{5.1 ผู้วัดฯปิดประกาศค่าเฉลี่ย} ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง	1. ฐูปภาพ, บัตรตัวอักษร ภาษาอังกฤษ 2. ใบความรู้ 1 ฉบับ 3. ใบงาน 1 ชุด 4. บัตรคำ
4	ความสามารถ ในการเขียน ภาษาอังกฤษ ด้าน ^{Describing} people's appearance	1. นักเรียนมี ความสามารถใช้ คำคุณศัพท์ Adjectives ได้ ถูกต้อง 2. นักเรียนมี ความสามารถใน การเขียน ภาษาอังกฤษ ด้านเขียนประโยค ^{อธิบายลักษณะของ} บุคคลต่างๆได้	ของคะแนนพัฒนาการ ของกลุ่ม ^{5.2 ผู้วัดฯยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่ม ต่างๆ}	1. ฐูปภาพ 2. ใบความรู้ 1 ฉบับ 3. ใบงาน 1 ชุด 4. แบบทดสอบ ย่อย 5. แบบสังเกต พฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม ^{การ เรียนรู้แบบ ร่วมมือ} 6. แบบประเมิน ^{ตนเองด้าน ความสามารถ ในการเขียน ภาษาอังกฤษ}

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
5	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories	1. นักเรียนบอกความสามารถของคำศัพท์เกี่ยวกับการแต่งกายได้ 2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับการแต่งกายได้		1. ภาพตัวอย่างบุคคล 2. บัตรคำ 3. ใบความรู้ 1 ฉบับ 4. ใบงาน 2 ชุด
6	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories	นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนประโยคเพื่อบรยายลักษณะของบุคคล โดยใช้โครงสร้าง Simple Present Tense ได้		1. ภาพตัวอย่างบุคคล 2. แบบประโยค 3. ใบความรู้ 1 ฉบับ 4. ใบงาน 1 ชุด 5. แบบทดสอบ ย่อ 6. แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน ทำงานกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือ 7. แบบประเมิน ตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
7	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine	<p>1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนบอกรเวลาเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนประโยคบรรยายกิจวัตรประจำวันที่กำหนดให้ได้</p>		<p>1. นาฬิกาจำลอง</p> <p>2. ชุดภาพกิจวัตรประจำวัน</p> <p>3. ใบความรู้ 2 ฉบับ</p> <p>4. ใบงาน 2 ชุด</p>
8	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine	<p>นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยคบรรยายกิจวัตรประจำวันของตนเองหรือของบุคคลอื่นได้</p>		<p>1. ชุดภาพกิจวัตรประจำวัน</p> <p>2. แบบประโยค</p> <p>3. ใบความรู้ 1 ฉบับ</p> <p>4. ใบงาน 1 ชุด</p> <p>5. แบบทดสอบ ย่อ</p> <p>6. แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>7. แบบประเมิน ตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
9	ความสามารถ ในการเขียน ภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places	นักเรียนมีความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยค บรรยายรูปภาพโดยใช้ There is / There are ได้		1. รูปภาพ 2. แบบประโยค 3. ใบความรู้ 1 ฉบับ 4. ใบงาน 2 ชุด
10	ความสามารถ ในการเขียน ภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places	นักเรียนมีความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยค บรรยายสถานที่โดยใช้ Prepositions ได้		1. รูปภาพ 2. แบบประโยค 3. ใบความรู้ 1 ฉบับ 4. ใบงาน 1 ชุด 5. แบบทดสอบ ยอด 6. แบบสังเกต พฤติกรรมการ ทำงานกลุ่มการ เรียนรู้แบบร่วมมือ 7. แบบประเมิน ตนเองด้าน ความสามารถใน การเขียน ภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
11	การเขียน บรรยายใน สถานการณ์ ที่กำหนดให้	<p>1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้าน Describing people's appearance</p> <p>2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้าน Describing people's clothes and accessories</p> <p>3. นักเรียน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine</p> <p>4. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places</p>		<p>1. ชุดภาพ</p> <p>2. ใบความรู้</p> <p>4 ฉบับ</p> <p>3. ใบงาน 1 ชุด</p> <p>4. แบบทดสอบ</p> <p>1 ฉบับ</p>
12	ปัจฉิมนิเทศ	<p>1. เพื่อสรุปและประเมินผล การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียน</p>	<p>1. ประกาศผลรวมคะแนนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเพื่อมอบรางวัล</p> <p>2. ผู้จัดและนักเรียนร่วมสรุปผลที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>3. ผู้จัดกล่าวคำขอบคุณผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 และขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง กล่าวปิดการทดลอง</p>	<p>1. ใบรายชื่อ นักเรียน</p> <p>2. รางวัล, เกียรติบัตร</p>

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ^๑

หัวข้อ ปฐมนิเทศ

เวลา 60 นาที

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้เรียนกับผู้วิจัยและระหว่างผู้เรียนด้วยกัน
  2. เพื่อให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการของโปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ร่วมมือ

- อุปกรณ์**
1. ลูกบอล
  2. นกหวีด
  3. ตารางกำหนดการทดลอง

- วิธีดำเนินการ**
1. ผู้วิจัยและผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน ผู้วิจัยแนะนำตนเอง
  2. ผู้วิจัยอธิบายกิจกรรมส่งลูกบอลแนะนำตนเอง ถ้าผู้วิจัยส่งลูกบอลให้ผู้เรียนแล้วให้ส่งต่อไปเรื่อยๆ เมื่อผู้วิจัยเป่านกหวีด ให้หยุดส่งลูกบอลแล้วให้คนที่มีลูกบอลอยู่ในมือพูดแนะนำตนเอง ทำในลักษณะนี้จนผู้เรียนแนะนำตนเองครบทุกคน

3. ผู้วิจัยสนทนากิจกรรมเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ
  - 3.1 ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีอะไรบ้าง
  - 3.2 นักเรียนมีวิธีแก้ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างไร จากนั้นผู้วิจัยสรุปถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการแนะนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และบอกวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. ผู้วิจัยบอกถึงโปรแกรม ระยะเวลา และข้อพึงปฏิบัติในระหว่างการทำภาระทดลองให้กับผู้เรียนและนัดหมายผู้เรียนในครั้งต่อไป
5. ผู้วิจัยให้ผู้เรียนซักถาม ทำความเข้าใจและแจกดาราลงกำหนดภาระทดลองให้กับผู้เรียนและนัดหมายผู้เรียนในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ ความตั้งใจของผู้เรียนที่มีต่อโปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. สังเกตการซักถาม และการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 2

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance
เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์ 1. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกายได้
(Parts of the body)

2. มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนประโยคเกี่ยวกับส่วนต่างๆ
ของร่างกายได้

อุปกรณ์	1. รูปภาพ 2. บัตรคำ ,บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ 3. เครื่องเล่นเทปและม้วนเทป เพลง What are you doing? 4. ใบความรู้ 1 ฉบับ 5. ใบงาน 2 ชุด

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้
นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้
แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบอย่าง
ด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้วิจัยนำเสนอนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

- ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบและบอกข้อตกลงในการทำงาน
ร่วมกับกลุ่มของตน ดังนี้
  - นักเรียนช่วยเหลือกันทำงานกลุ่มให้สำเร็จ
  - สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถตอบคำถามได้
  - ในการทดสอบอย่าง นักเรียนแต่ละคนจะต้องพยายามทำข้อสอบอย่างเต็ม
ความสามารถและในการทำข้อสอบจะช่วยเหลือกันไม่ได้
  - คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนทำได้จะมีผลต่อคะแนนกลุ่ม
- ผู้วิจัยให้นักเรียนครุปภาพ และชี้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย แล้วให้นักเรียนค่าน้ำหนักที่
ตามที่ล่ามา โดยใช้บัตรคำ และอ่านทบทวนพร้อมกันอีกครั้ง
- ผู้วิจัยฝึกให้นักเรียนตอบคำถามดังนี้

How many ears do you have ? I have two ears.

What color is your hair? My hair is black.

(คำที่ขึ้นได้สามารถเปลี่ยนเป็นส่วนต่างๆของร่างกายคำอื่นๆได้)

4. ผู้วิจัยเปิดเพลง What are you doing? ให้นักเรียนฟัง และทำท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม (ตามที่ได้จัดกลุ่มไว้ก่อนการทดลอง) ช่วยกันศึกษาใบความรู้เรื่อง ส่วนต่างๆของร่างกาย โดยจำคำศัพท์ให้ได้มากที่สุด ในเวลา 10 นาที แล้วให้แต่ละกลุ่ม ออกมา слับกันออกคำสั่งว่า “Touch your legs.” สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องปฏิบัติตามคำสั่ง พร้อมกัน

2. ให้นักเรียนเล่นเกม Unscramble the words. เป็นกลุ่ม

วิธีการเล่น ผู้วิจัยแจกบัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษที่เมื่อนอกนี้ ให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นผู้วิจัยจะติดรูปภาพส่วนต่างๆของร่างกาย ประมาณ 4-5 ภาพ แล้วให้แต่ละกลุ่มจัดเรียงเป็น คำที่ถูกต้องภายในเวลา 5 นาที กลุ่มใดทำได้ถูกต้องมากที่สุดชนะ

3. ผู้วิจัยเก็บใบความรู้คืนจากทุกกลุ่ม

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 1 โดยให้นักเรียนเติมคำศัพท์ให้ถูกต้อง เสร็จ แล้วให้เปลี่ยนกันตรวจและช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง(ผู้วิจัยคืนใบความรู้ให้แต่ละกลุ่มเพื่อ ตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง)

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 โดยการเขียนประโยคตอบคำถาม 5 ข้อ

6. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลเกี่ยวกับคำศัพท์ส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วผู้วิจัย สรุปเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

ยังไม่มีการทดสอบย่อย เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ

Describing people's appearance

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ยังไม่มีคะแนนพัฒนาการ เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ

Describing people's appearance

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

ผู้วิจัยกล่าวชมเชย ให้แก่กลุ่มต่างๆที่ตั้งใจทำงาน และตั้งใจเรียน

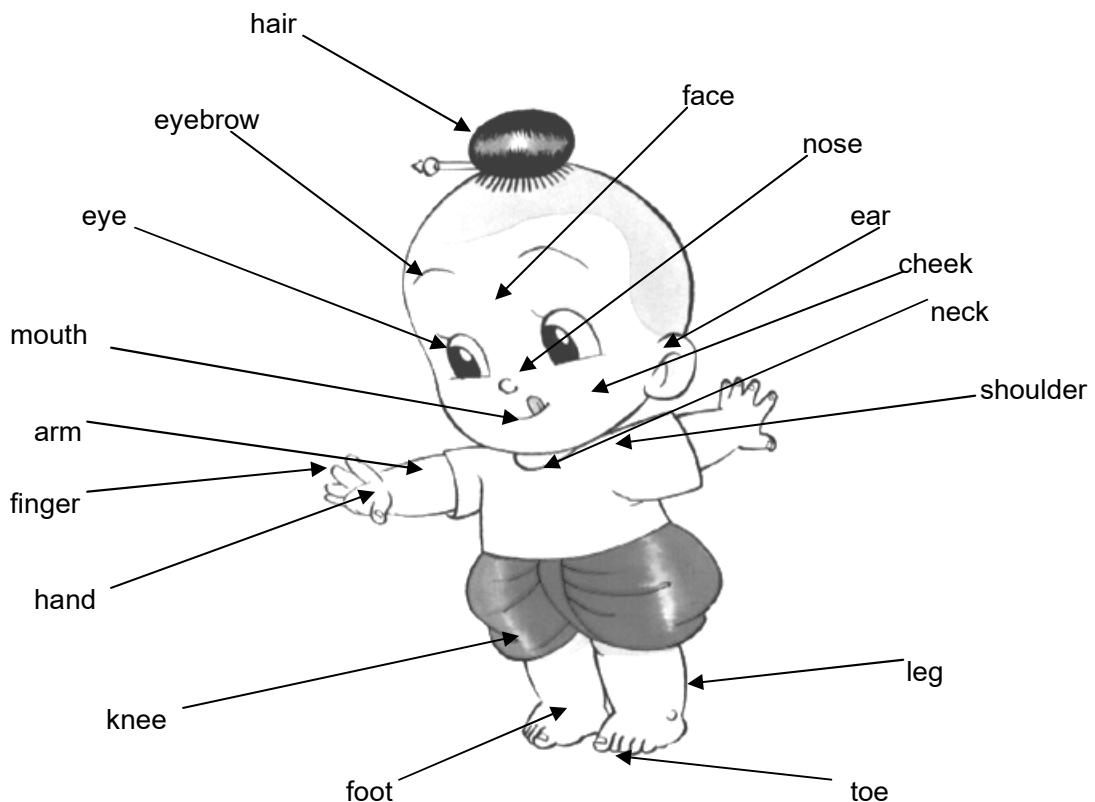
การประเมินผล

1. การตรวจใบงานที่ 1 และ ใบงานที่ 2

2. สำรวจการมีส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

ໃບຄວາມຮູ້ທີ 1

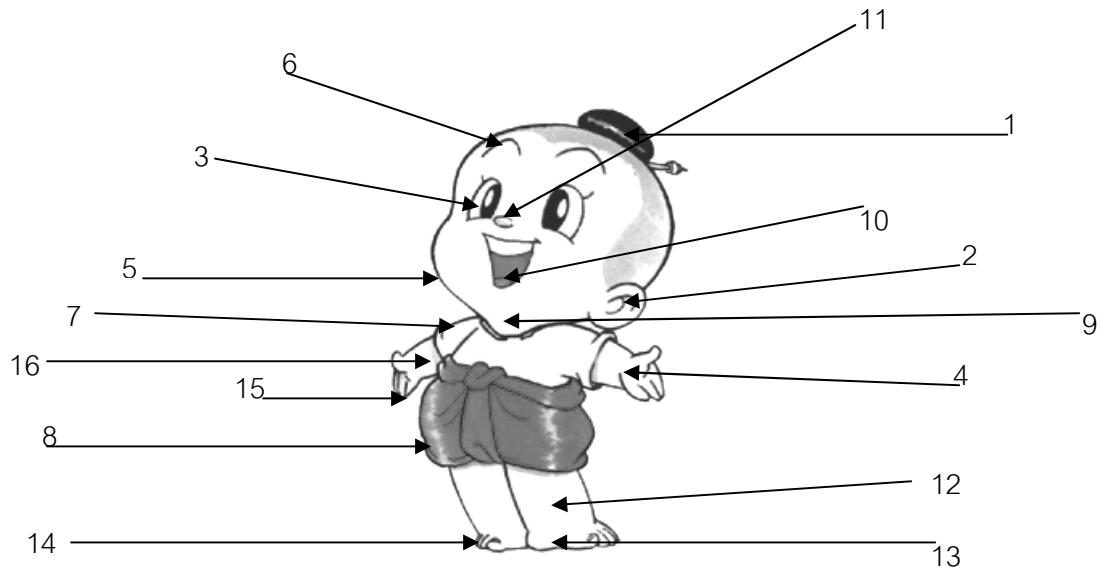
Parts of the body

ใบงานที่ 1

Name of Group .....

Write the parts of body.

1. _____ 9. _____

2. _____ 10. _____

3. _____ 11. _____

4. _____ 12. _____

5. _____ 13. _____

6. _____ 14. _____

7. _____ 15. _____

8. _____ 16. _____

ใบงานที่ 2
ใบงานที่ 2

Name of Group .....

Ex. How many eyes do you have ?

I have two eyes.

What color are your eyes ?

My eyes are black.

Answer the following questions.

1. How many hands do you have ?

.....

2. How many ears do you have ?

.....

3. How many legs do you have ?

.....

4. How many nose do you have ?

.....

5. What color is your hair ?

.....

ดัดแปลงมาจาก: หนังสือชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษ . (ทวพ .2546).
หน้า 64.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 3

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance
เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการใช้คำคุณศัพท์ Adjectives อธิบายลักษณะของบุคคลได้ถูกต้อง

- อุปกรณ์**
1. รูปภาพ, บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ
  2. ใบความรู้ 1 ฉบับ
  3. ใบงาน 1 ชุด
  4. บัตรคำ

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดการดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบอย่างรวดเร็ว ตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดนำเสนอนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

1. ผู้จัดบททวนถึงข้อตกลงในการทำงานร่วมกับกลุ่มของตน โดยให้นักเรียนทุกคนมีการช่วยเหลือกันและมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทกันในกลุ่ม
2. ผู้จัดสอนน้ำร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคำคุณศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายลักษณะของบุคคล และบอกวัตถุประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบ
3. ผู้จัดนำเสนอคำคุณศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายลักษณะของบุคคล โดยใช้รูปภาพ และบัตรคำ แล้วให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามที่จะคำ แล้วอ่านบททวนพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ผู้จัดนักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม คือ การเล่นเกม Unscramble the words.
โดยใช้บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ

วิธีการเล่น ผู้จัดแยกบัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษที่เหมือนกัน ให้แต่ละกลุ่มจากนั้นผู้จัดจะติดรูปภาพลักษณะของบุคคล ประมาณ 4-5 ภาพ แล้วให้แต่ละกลุ่มจัดเรียงเป็นคำที่ถูกต้องภายในเวลา 5 นาที กลุ่มใดทำได้ถูกต้องมากที่สุดชนะ

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ 2 เรื่องการใช้คำคุณศัพท์อธิบายลักษณะของบุคคล และทำใบงานที่ 3 ผู้วิจัยตรวจและเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

3. นักเรียนสรุปและซักถาม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้คำคุณศัพท์อธิบายลักษณะของบุคคล

ขั้นที่ 3 การทดสอบอย่าง

ยังไม่มีการทดสอบอย่าง เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ

Describing people's appearance

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ยังไม่มีคะแนนพัฒนาการ เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ

Describing people's appearance

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

ผู้วิจัยกล่าวชมเชย ให้แก่กลุ่มต่างๆ ที่ตั้งใจทำงาน และตั้งใจเรียน

การประเมินผล

1. การตรวจใบงาน ที่ 1

2. สังเกตการมีส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

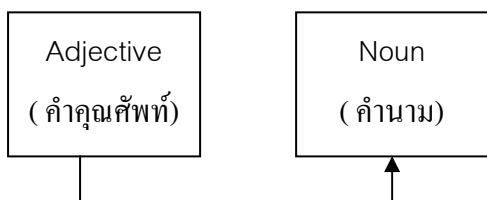
ใบความรู้ที่ 2

ตัวอย่าง คำศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายลักษณะของบุคคล

1. old	6. young
2. fat	7. ugly
3. thin	8. handsome
4. tall	9. beautiful
5. short	10. long

ตำแหน่งของคำคุณศัพท์

1. อุณห์หน้าคำนามที่มันขยาย

เช่น long hair thin legs a beautiful girl a handsome man etc...

2. Subject + V. to be (is, am, are) + adjective

เช่น	She	is	beautiful.
	I	am	thin.
	We	are	tall.
	They	are	fat.

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือ How to Master English Grammar (เศรษฐวิทย์, 2540) หน้า 135

และ Vocabulary in practice 1 (Glennis Pye) Cambridge University Press 2002 , p.9

ใบงานที่ 3

Name of Group .....

A. Join the words with opposite meanings.

1. beautiful	tall
2. fat	thin
3. handsome	ugly
4. old	ugly
5. short	young

B. Complete the sentences with words from A.

1. He's an _____ man. He's 92.
2. He eats too much. That's why he's_____.
3. She's only ten years old. She's too _____ to buy cigarettes.
4. She's very_____. She's 1 m 84.
5. She's very_____. All the men love her.
6. She wants to be a model, but at 1 m 50 she's too_____.
7. All my friends have his picture on their walls – they think he's so
_____.
8. I don't understand why they like him – I think he's_____.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 4

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์ 1. นักเรียนมีความสามารถใช้คำคุณศัพท์ Adjectives ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนประโยคธิบาย

តំបន់នេះទាំងបុគ្គលព័ត៌មាន។

1. รูปภาพ
  2. ใบความรู้ 1 ฉบับ
  3. ใบงาน 1 ชุด
  4. แบบทดสอบย่อย
  5. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  6. แบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบอยู่ด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนองานเรียน

1. ผู้วิจัยบททวนถึงข้อตกลงในการทำงานร่วมกับกลุ่มของตน โดยให้นักเรียนทุกคนมีการช่วยเหลือกันและมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทกันในกลุ่ม
  2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันบอกรายคุณศัพท์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจที่ได้เรียนมาแล้ว และคุ้มครองวัตถุประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบ
  3. ผู้วิจัยนำเสนองานการเขียนประ邈ค โดยใช้คำคุณศัพท์ในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโดยใช้รูปภาพ และแบบประ邈ค แล้วให้นักเรียนอ่านตามที่ลักษณะประ邈ค เช่น

Jenny is young and pretty. She is tall and thin. She has Chinese black eyes.

She has long straight black hair.

Tom is a handsome man. He has short curly black hair. He wears glasses.

etc.

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ที่ 1 เรื่องการอธิบายลักษณะของบุคคลโดยศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ตลอดจนการวางแผนรูปประโยค และครุอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเขียนลักษณะของคนตามที่กำหนดให้ในใบงานที่ 1
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เหลือจะบันทึก เตรียมตั้งคำถามและเสนอแนะความคิดเห็น
3. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลเกี่ยวกับผลงานของเพื่อน แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
4. ผู้วิจัยแจกแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมิน ผู้วิจัยประเมินด้วย
5. ผู้วิจัยแจกแบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกคนประเมินตนเอง

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อย โดยการเขียนอธิบายรูปร่างและลักษณะของเพื่อน 2 คน (ในการทดสอบต้องทำด้วยตนเอง ช่วยเหลือกันไม่ได้ ส่วนคะแนนที่แต่ละคนทำได้จะนำไปเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม)

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม

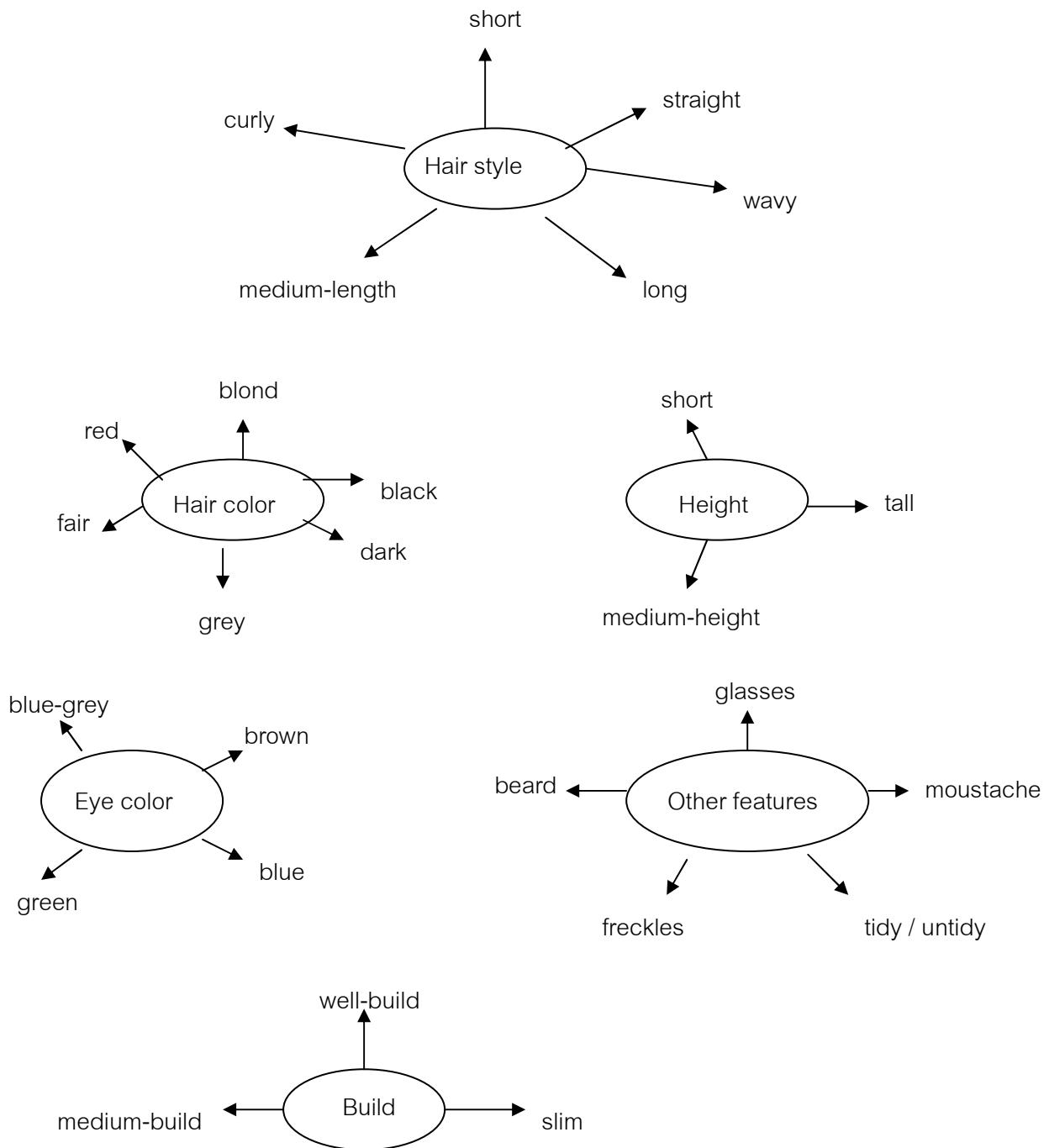
ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

1. ผู้วิจัยปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม
2. ผู้วิจัยยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. การตรวจใบงาน
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ (จากการตรวจแบบทดสอบย่อย)
4. การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ໃບຄວາມຮູ້ທີ 1 Describing people's appearance

Ex. 1. Susan is young and pretty. She is tall and slim.

She has long ,blond hair and blue eyes. She has got dimples on her cheeks.

2. Willy is middle- aged. He is medium-height. He has short, black hair and black eyes.

He has got a long beard and a moustache. He wears glasses.

ใบงานที่ 1

Name of Group .....

Describe people's appearance below.

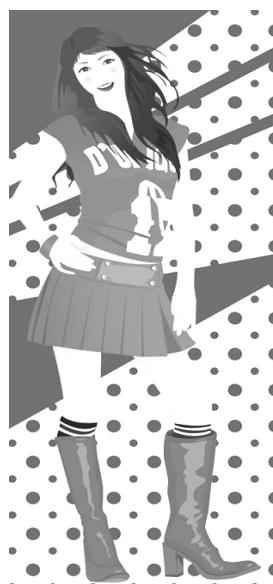

1.....

.....

.....

2 .....

.....
.....
.....
.....

3.....

.....
.....
.....
.....

ແບບທດສອບຂ່ອຍ

Name_____ Group_____ No._____

Direction : Describe your friend 's appearance (2 people).

1.

2.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 5

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories

เวลา 60 นาที

- วัตถุประสงค์**
1. นักเรียนบอกร่วมกันความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการแต่งกายได้
  2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับการแต่งกายได้

- อุปกรณ์**
1. ภาพตัวอย่างบุคคล
  2. บัตรคำ
  3. ใบความรู้ 1 ฉบับ
  4. ใบงาน 2 ชุด

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดการสอนโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำางานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดย้ำเส้นอเนื่องในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอที่เรียน

1. ผู้จัดบทวนถึงข้อตกลงในการทำงานร่วมกับกลุ่มของตน โดยให้นักเรียนทุกคนมีการช่วยเหลือกันและมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทกันในกลุ่ม

2. ผู้จัดบอกวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบ แล้วนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการแต่งกาย โดยให้นักเรียนคุ้นเคยบุคคล แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับบุคคลในภาพ

Ex. 1. How many people are there in the picture ?

2. How do they dress ?

3. What color is his/her T-Shirt ? etc...

ผู้จัดเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านตามที่ลับประโภค

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษา ใบความรู้ที่ 1 เรื่องเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย แล้ว

เก็บใบความรู้คืน จากนั้นให้ทำใบงานที่ 1 โดยให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเขียนคำศัพท์บรรยายลักษณะ การแต่งกายของภาพที่กำหนดให้

2. ผู้วิจัยแจกเฉลยคำตอบให้แต่ละกลุ่ม เพื่อตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 โดยให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเครื่องประดับของ มาอย่างน้อย 5 อย่าง และวาดภาพประกอบ จากนั้นส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้น
4. นักเรียนสรุปและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของแต่ละกลุ่ม แล้วผู้วิจัยสรุป เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์บรรยายลักษณะการแต่งกายของบุคคลว่าจะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของ บุคคลนั้นๆ

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อ

ยังไม่มีการทดสอบย่อ เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ Describing people's clothes and accessories

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

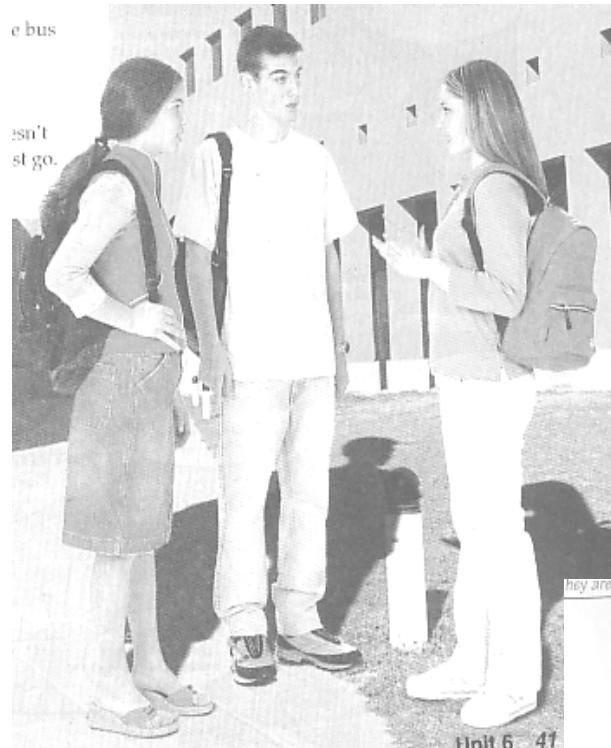
ยังไม่มีคะแนนพัฒนาการ เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

ผู้วิจัยกล่าวชมเชย ให้แก่กลุ่มต่างๆ ที่ตั้งใจทำงาน และตั้งใจเรียน

การประเมินผล

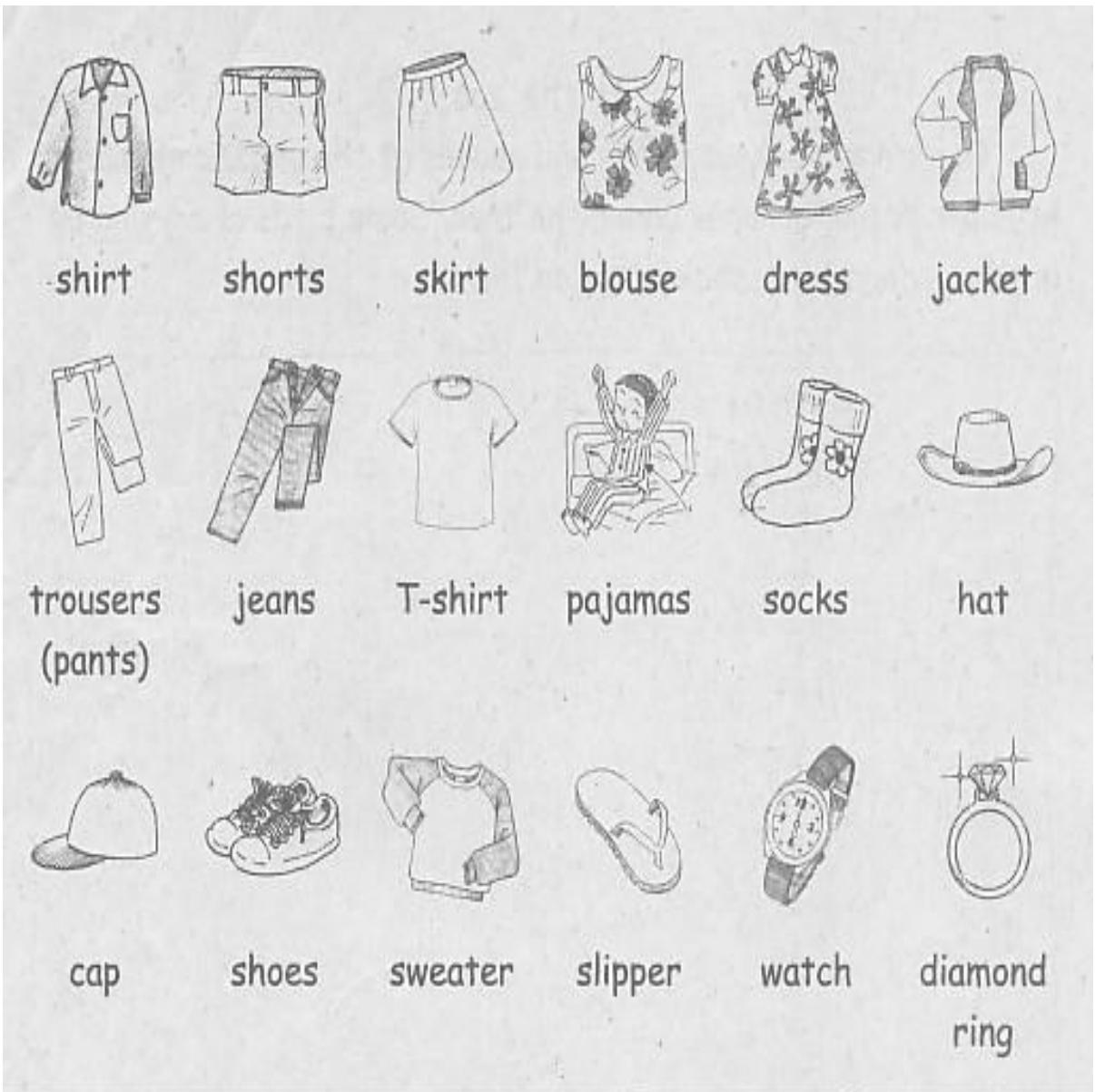
1. การตรวจใบงาน ที่ 1-2
2. สังเกตการมีส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

ที่มาจากการ์ด Postcards 3 , วพ. (2548) หน้า 2,41

ใบความรู้ที่ 1

Clothes and Jewellery

ที่มาจาก: หนังสือชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษ. (ทวพ .2546). หน้า 16.

ใบงานที่ 1

Name of Group .....

Look and complete.

1. The boy wears _____.

2. The girl wears a _____.

3. The man wears a _____ and a _____.

4. Sam wears _____.

5. David wears _____.

6. Jane wears a _____.

7. They wear _____.

8. They wear _____.

ใบงานที่ 2

Name of Group .....

Draw and write clothes and jewellery that you like at least 5 words.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 6

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านเขียนประโยคเพื่อบรรยายลักษณะการแต่งกายของบุคคล โดยใช้โครงสร้าง Simple Present Tense ได้

อุปกรณ์	1. ภาพตัวอย่างบุคคล 2. แบบประโยค 3. ใบความรู้ 1 ฉบับ 4. ใบงาน 1 ชุด 5. แบบทดสอบย่อย 6. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ 7. แบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการ ผู้จัดดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดนำเสนอเนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับการแต่งกาย โดยให้นักเรียนดูภาพบุคคล แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับบุคคลในภาพ

Ex. How many people are there in the picture ?

How do they dress ?

What color is his/her T-Shirt ? etc...

ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน

2. ผู้จัดวัตถุประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบ
3. ผู้จัดสอนท่านร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับโครงสร้าง Simple Present Tense และนำเสนองานเขียนประโยคโครงสร้าง Simple Present Tense โดยใช้รูปภาพ และแบบประโยค เช่น I usually wear a green short-sleeved blouse.

She usually wears blue jeans and white shoes.

He always wears a blue T-shirt and red shoes.

Kate often wears a denim skirt and a pink T-shirt. etc...

นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยที่ลงทะเบียนพร้อมๆกัน และทีละกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษา ไปความรู้ที่ 1 โดยศึกษาลักษณะการเรียนประโภคจากตัวอย่างที่ให้มา ถ้าไม่เข้าใจให้ถามผู้วิจัย
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 1 โดยให้สมาชิกช่วยกันเขียนบรรยายลักษณะการแต่งกายของนักเรียนหรือดาราที่กลุ่มตนเองชื่นชอบ ให้อยู่ในรูปประโภค Simple Present Tense
3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานของกลุ่มหน้าชั้นเรียน
4. นักเรียนสรุปและอภิปรายผล ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้โครงสร้าง

Simple Present Tense

5. ผู้วิจัยแจกแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมิน ผู้วิจัยประเมินด้วย
6. ผู้วิจัยแจกแบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกคนประเมินตนเอง

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อย โดยการเขียนบรรยายการแต่งกายในแบบที่นักเรียนชอบแต่งไปเที่ยว (ในการทดสอบต้องทำด้วยตนเอง ช่วยเหลือกันไม่ได้ ส่วนคะแนนที่แต่ละคนทำได้จะนำไปเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม)

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

1. ผู้วิจัยปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม
2. ผู้วิจัยยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. การตรวจใบงาน
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ (จากการตรวจแบบทดสอบย่อย)
4. การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ໃບຄວາມຮູ້ທີ 1

ລັກຂະນະກາຣເຂົຍນປະໂຍດໃນຮູ່ປັບປຸງ Simple Present Tense

Example

1. I usually wear a shirt with black and white checks.
2. She **always wears** a brown short-sleeved blouse and a mini skirt with pink flowers.
3. Sara **often wears** a red open-necked shirt, grey trousers and brown shoes.
4. They **sometimes wear** blue jeans and yellow shoes.

On Saturday, it is my holiday. I usually wear a comfortable and lovely dress.

For example, if I stay at home , I always wear a pink short-sleeved T-shirt , denim shorts and red slippers. When I go out , I always wear a colored long-sleeved blouse and blue pants or a long denim skirt and white shoes.

ใบงานที่ 1

Name of Group .....

Describe your favorite person's clothes and accessories. Then draw and color the picture.

แบบทดสอบย่อ

Name _____ Group _____ No. _____

Direction: Describe your favorite clothes and accessories when you go out. Then draw and color the picture.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 7

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์ 1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนบอกรเวลาเป็นภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง

2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยคบรรยายกิจวัตรประจำวันที่กำหนดให้ได้

อุปกรณ์ 1. นาฬิกาจำลอง

2. รูปภาพกิจวัตรประจำวัน

3. ใบความรู้ 2 ฉบับ

4. ใบงาน 2 ชุด

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำางานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบย่ออย่างด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดย้ำเสนอเนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอเรียน

1. ผู้จัดบทหวานถึงข้อตกลงในการทำงานร่วมกับกลุ่มของตน โดยให้นักเรียนทุกคนมีการช่วยเหลือกันและมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทกันในกลุ่ม

2. ผู้จัดสอนหน่าว่ามีนักเรียนเกี่ยวกับการบอกเวลา การใช้โครงสร้าง Simple Present Tense (Subj. + V + Obj.) และบอกวัตถุประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบ

3. ผู้จัดย้ำเสนอการบอกเวลาด้วยนาฬิกาจำลอง โดยการถาม – ตอบกับนักเรียน ดังนี้

T : What time is it ? Ss: It's.....

4. ผู้จัดย้ำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน และโครงสร้าง Simple Present Tense (Subj. + V + Obj.) โดยใช้รูปภาพประกอบ

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ 1 ปรึกษาและทำความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นทำใบงานที่ 1 โดยเขียนประโยคบอกเวลาเป็นภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยตรวจใบงานที่ 1 ให้แต่ละกลุ่ม ถ้าผิดให้แก้ไขให้ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ 2 ปรึกษาและทำความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นทำใบงานที่ 2 ดูภาพแล้วเขียนประโยคบรรยายกิจวัตรประจำวันของบุคคลที่กำหนดให้
4. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลร่วมกับผู้วิจัยเกี่ยวกับการบอกเวลา การเขียนประโยคบรรยายโดยใช้โครงสร้าง Simple Present Tense (Subj. + V + Obj.)

ขั้นที่ 3 การทดสอบอย่าง

ยังไม่มีการทดสอบอย่างเพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ Daily routine

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ยังไม่มีคะแนนพัฒนาการ เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

ผู้วิจัยกล่าวชมเชย ให้แก่กลุ่มต่างๆ ที่ตั้งใจทำงาน และตั้งใจเรียน

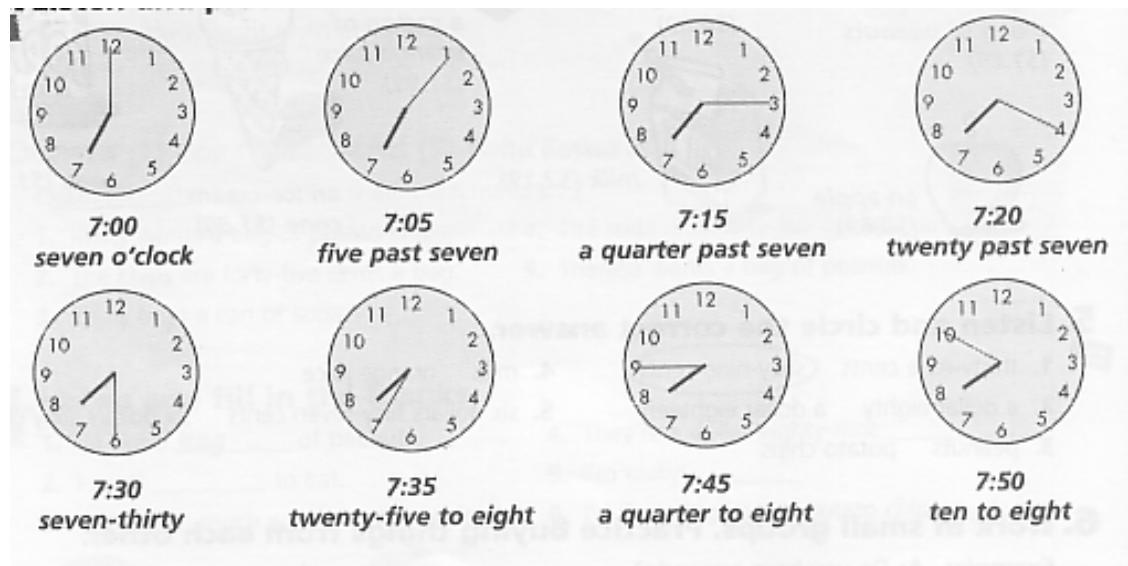
การประเมินผล

1. การตรวจใบงาน ที่ 1-2
2. สังเกตการมีส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

ใบความรู้ที่ 1

Telling the time (การบอกเวลา) มีวิธีที่นิยม 2 แบบ คือ

1. ใช้คำว่า past และ to เช่น

to past ใช้ past บอกเวลาช่วง 30 นาทีแรกของชั่วโมงนั้น

และใช้ to บอกเวลาช่วง 30 นาที จะถึงชั่วโมงถัดไป

2. ไม่มีคำว่า past และ to แต่จะได้ยินเป็นตัวเลข เช่น

8:25 = eight twenty-five

6:30 = six thirty

A.M. ย่อมาจาก ante meridiem (before noon = ก่อนเที่ยง) means in the morning

P.M. ย่อมาจาก post meridiem (after noon = หลังเที่ยง)

means in the afternoon or in the evening

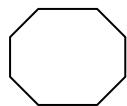
ใบงานที่ 1

Name of Group .....

Draw the time and answer the questions.

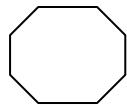
What time is it?

1.

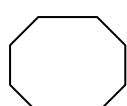
It's .....

2.

It's .....

3.

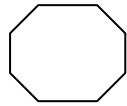
It's .....

4.

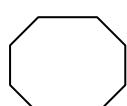
It's .....

5.

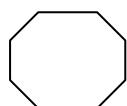
It's .....

6.

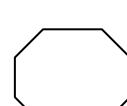
It's .....

7.

It's .....

8.

It's .....

ໃບຄວາມຮູ້ທີ 2

ຕັວອຍ่างປະໄຍດ Simple Present Tense for routine activities (Subj. + V + Obj.)

I	do	my homework.
You	make	coffee.
We	eat	breakfast.
They	go to	school by bus.
The students	watch	TV.
Sara and Jane	brush	their teeth.
Dan and Henry	play	football.
He	does	his homework.
She	makes	coffee.
It	eats	breakfast.
Peter	goes to	school by bus.
The student	watches	TV.
Jane	brushes	her teeth.
Henry	plays	football.

Note

1. Plural Subject means more than one (Verbs do not add s ,es)
2. Singular Subject means one (Verbs add s ,es)
3. Verb to do (do, does)

Plural Subject   ໃຊ້   do

Singular Subject   ໃຊ້   does

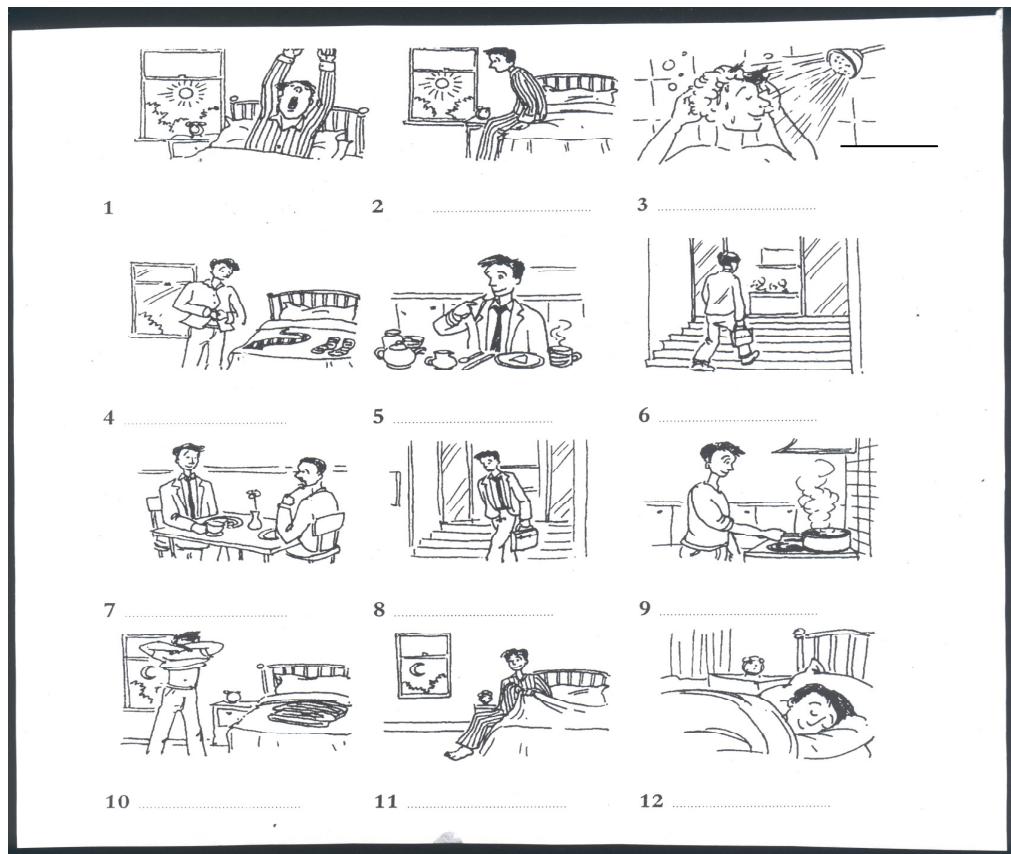
ใบงานที่ 2

Name of Group .....

Direction : Look at the picture and write the sentences with the phrases in the box.

Remember to use the correct verb ending.

take a shower   eat breakfast   eat lunch   get dressed   get undressed   get up
 go home   go to bed   go to sleep   go to work   make dinner   wake up

1. Joe wakes up.	7. _____.
2. He _____.	8. _____.
3. _____.	9. _____.
4. _____.	10. _____.
5. _____.	11. _____.
6. _____.	12. _____.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 8

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยคบรรยายกิจวัตรประจำวันของตนเองหรือของบุคคลอื่นได้

อุปกรณ์

1. รูปภาพกิจวัตรประจำวัน
2. แบบประโยค
3. ใบความรู้ 1 ฉบับ
4. ใบงาน 1 ชุด
5. แบบทดสอบย่อย
6. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
7. แบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดการสอนโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดยังนำเสนอเนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

1. ผู้จัดสอนนำร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนกิจวัตรประจำวัน และบอกวัตถุประสงค์ในการเรียน
2. ผู้จัดบทวนกลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน โดยใช้รูปภาพ
3. ผู้จัดนำเสนอการเขียนกิจวัตรประจำวันโดยใช้รูปภาพ และแบบประโยค เช่น

I get up at six o'clock.	He gets up at five o'clock.
I brush my teeth at six ten.	He brushes his teeth at five ten.
I wash my face at six fifteen.	He washes his face at five fifteen.
I take a bath at six twenty.	He takes a bath at five twenty.
4. ให้นักเรียนพูดประโยคบรรยายภาพ โดยไม่ให้ดูแบบประโยคที่ลากภาพ

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาภารกิจคำศพท์และตัวอย่างการเขียนบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในใบความรู้ที่ 1 และทำใบงานที่ 1 บรรยายกิจวัตรประจำวันตามภาพที่แต่ละกลุ่มวางแผนเอง
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เหลือจดบันทึก เตรียมตั้งคำถามและเสนอแนะความคิดเห็น
3. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลร่วมกัน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของเพื่อนแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนกิจวัตรประจำวัน ว่าจะต้องคิดและดำเนินเหตุการณ์ที่ตัวเองทำอยู่เป็นประจำก่อนการเขียนบรรยาย
4. ผู้วิจัยแจกแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมิน ผู้วิจัยประเมินด้วย
5. ผู้วิจัยแจกแบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกคนประเมินตนเอง

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อย โดยการเขียนบรรยายบอกกิจวัตรประจำวันของตนเอง (ในการทดสอบต้องทำด้วยตนเอง ช่วยเหลือกันไม่ได้ ส่วนคะแนนที่แต่ละคนทำได้จะนำไปเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม)

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม

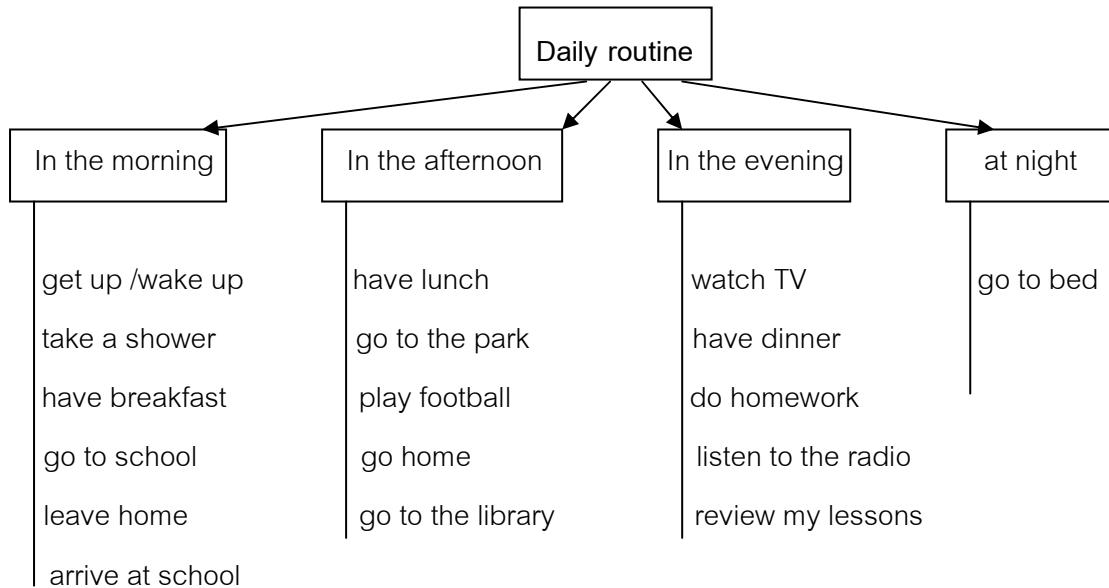
ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

1. ผู้วิจัยปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม
2. ผู้วิจัยยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การประเมินผล
  1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  2. การตรวจใบงาน
  3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ (จากการตรวจแบบทดสอบย่อย)
  4. การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ใบความรู้ที่ 1

Daily routine (กิจวัตรประจำวัน)

Example

On school days I get up at five thirty. First, I take a shower and get dressed. Then I have breakfast and drink milk . I have to leave home at seven o'clock to catch the bus. I have to arrive at school by eight o'clock as my English class starts at eight fifteen. In the afternoon, I have lunch at the canteen. After that I play football with my friends in the playground. My art class starts at twelve thirty. In the evening, I go home by bus. I do my homework and review my lessons. After that I have dinner and watch TV . Finally, I go to bed at ten o'clock.

ใบงานที่ 1

Name of Group .....

Draw the pictures . What time do you think each one happened ? Then write a paragraph to describe the activities.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบย่อ

Name _____ Group _____ No. _____

Direction : Describe your daily routine with at least 10 sentences.

My Daily routine

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 9

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยคบรรยายรูปภาพโดยใช้

There is / There are "ได้"

อุปกรณ์ 1. รูปภาพ

2. แบบประเมินค

3. ใบความรู้ 1 ฉบับ

4. ใบงาน 2 ชุด

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบอย่างด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดนำเสนอเนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

- ผู้จัดทบทวนลึํข้อตกลงในการทำงานร่วมกับกลุ่มของตน โดยให้นักเรียนทุกคนมีการช่วยเหลือกันและมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทกันในกลุ่ม
- ผู้จัดสนับสนุนร่วมกับนักเรียนกับเกี่ยวกับการเขียนบรรยายรูปภาพ และบอกวัตถุประสงค์ในการเรียน

- ผู้จัดแนะนำการใช้ There is / There are โดยใช้รูปภาพติดบนกระดานดำ และติดแบบประเมินบนกระดานดำที่จะแผ่นหลังจากการอ่านประโยค พร้อมกับชี้ที่รูปภาพประกอบ เช่น

There is a woman in the picture.

There is a cup of coffee in her hand.

There are four chairs and three tables in the picture.

There are two books on the tables.

4. ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อมกัน และอ่านทีละกลุ่ม จากนั้นผู้วิจัยเก็บแบบประเมินที่ ๑ ประโยค ให้นักเรียนอ่านประโยคที่หายไป ทำในลักษณะนี้จนครบทุกประโยค

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษา ใบความรู้ที่ ๑ เรื่องการใช้ There is / There are เล้าทำใบงานที่ ๑

2. ผู้วิจัยแจกกระดาษโดยคำตอบที่ถูกต้อง ให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบคำตอบของกลุ่มตนเอง

3. ให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายรูปภาพโดยใช้ There is / There are

4. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลเกี่ยวกับการใช้ There is / There are ผู้วิจัยเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

ยังไม่มีการทดสอบย่อย เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อ Daily routine

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ยังไม่มีคะแนนพัฒนาการ เพราะยังไม่จบบทเรียนในหัวข้อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

ผู้วิจัยกล่าวชมเชย ให้แก่กลุ่มต่างๆ ที่ตั้งใจทำงาน และตั้งใจเรียน

การประเมินผล

1. การตรวจใบงาน ที่ 1-2

2. สังเกตการณ์ส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

ໃບຄວາມຮູ້ທີ 1 There is/There are

There is/There are ແປດວ່າ ມີ

There is.....ໃຫ້ນໍາหนໍາຄໍານາມເອກພຈນີ້ (Singular) ເຊັ່ນ

- There is **a pencil** on the table.
- There is **an egg** in the nest.
- There is **a car** on the road.

There are.....ໃຫ້ນໍາหนໍາຄໍານາມພ້ອພຈນີ້ (Plural) ເຊັ່ນ

- There are **three kites**.
- There are **birds** in the sky.
- There are **students** in the classroom.

ຈາກໜັງສື່ອຄູ່ມືອເສວິມປະສົບກາຣນົກາຊາອັກດຸ່ນ (Hi-ED)

ใบงานที่ 1

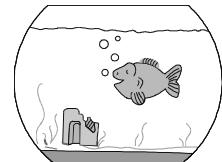
Name of Group .....

Write the sentences from the pictures by using there is or there are.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

ใบงานที่ 2

Name of Group .....

Fill There is/There are in the blanks.

1. _____ an egg in the pan.
2. _____ a boy in the bus.
3. _____ two dogs under the tree.
4. _____ a shirt on the chair.
5. _____ an apple in the basket.
6. _____ maps on the wall.
7. _____ balloons in her hand.
8. _____ seven days in a week.
9. _____ a telephone in the bedroom.
10. _____ three keys on the floor.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้งที่ 10

หัวข้อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน เขียนประโยคบรรยายสถานที่ โดยใช้ Prepositions ได้

อุปกรณ์	1. รูปภาพ 2. แบบประโยค 3. ใบความรู้ 1 ฉบับ 4. ใบงาน 1 ชุด 5. แบบทดสอบย่อย 6. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ 7. แบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการ ผู้จัดดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้ นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบย่อย ด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดนำเสนอนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

1. ผู้จัดสอนหาร่วมกับนักเรียนกับเกี่ยวกับการเขียนประโยคบรรยายสถานที่ และบอกวัตถุประสงค์ในการเรียน
2. ให้นักเรียนดูรูปภาพเพื่อทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อห้องต่างๆ และเครื่องเรือนตกแต่งภายใน บ้านและการใช้ There is / There are จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันเขียน Mind mapping
3. ผู้จัดนำเสนองานการใช้ Prepositions ในการเขียนประโยคบรรยายสถานที่ โดยใช้ รูปภาพ และแบบประโยค เช่น This is my house. This is the living room.

There are four windows in the living room.

There is a telephone on the table.

There is a flower vase next to the telephone.

There are two sofas next to the lamps.

There are two pillows on the sofa.

There is a TV. in front of the sofa.

There are two paintings on the wall.

There is a rug on the floor.

4. ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อมกัน และอ่านทีละกลุ่ม จากนั้นผู้วิจัยเก็บแบบประเมณที่ 1 ประโยค ให้นักเรียนอ่านประโยคที่หายไป ทำในลักษณะนี้ จนครบทุกประโยค

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาใบความรู้ที่ 1 Prepositions และทำใบงานที่ 1
2. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เหลือจะดูบันทึก เตรียมตั้งคำถามและเสนอแนะความคิดเห็น
3. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลเกี่ยวกับการใช้ Prepositions และ There is / There are แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
4. ผู้วิจัยแจกแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมิน ผู้วิจัยประเมินด้วย
5. ผู้วิจัยแจกแบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกคนประเมินตนเอง

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อย โดยการวาดภาพห้องในบ้านแล้วเขียนบรรยาย (ในการทดสอบต้องทำด้วยตนเอง ช่วยเหลือกันไม่ได้ ส่วนคะแนนที่แต่ละคนทำได้จะนำไปเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม)

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

1. ผู้วิจัยปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม
  2. ผู้วิจัยยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การประเมินผล
1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  2. การตรวจใบงาน
  3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ (จากการตรวจแบบทดสอบย่อย)
  4. การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ใบความรู้ที่ 1

Prepositions (คำบุพบท) เป็นคำที่แสดงความสัมพันธ์ของคำนามกับคำอื่นๆ ในประโยค โดยว่างไว้หน้าคำนาม เพื่อบอกสถานที่อยู่ หรือตำแหน่งที่อยู่ของสิ่งต่างๆ

Prepositions	ความหมาย
in	ใน
on	บน
under	ข้างใต้
behind	ข้างหลัง
in front of	ข้างหน้า
next to	ถัดไป, ติดกัน, ข้างๆ
at	ที่

โครงสร้างของรูปประโยค :

เช่น I am **in** the living room.

The cat is **on** the chair.

The dogs are **under** the tree.

You are **at** school.

There is + คำนามเอกพจน์ | + Preposition + Noun

There are + คำนามพหุพจน์ |

เช่น There is a rug **on** the floor.

There are two sofas **next to** the lamps.

ใบงานที่ 1

Name of Group .....

คำสั่ง ให้แต่ละกลุ่มเขียนบรรยายภาพ โดยใช้ There is/There are และ Prepositions อาย่างนี้อย 5-6 ประจ ยค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบข้อออม

Name _____ Group _____ No. _____

คำสั่ง ให้นักเรียนวัดภาพตกแต่งห้องของตนเอง และเขียนบรรยาย โดยใช้ There is/There are และ Prepositions

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ครั้งที่ 11

หัวข้อ การเขียนบรรยายในสถานการณ์ที่กำหนดให้
เวลา 60 นาที
วัตถุประสงค์

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories
3. นักเรียน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine
4. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ใบความรู้ 4 ฉบับ
3. ใบงาน 1 ชุด
4. แบบทดสอบ 1 ฉบับ

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ ทำใบงาน อภิปรายสรุปผล และประเมินการทำางานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ/ การประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเองไม่มีการช่วยเหลือกัน หลังจากที่ผู้จัดยันนำเสนอเนื้อหาในแต่ละครั้งตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอที่เรียน

ผู้จัดสอนท่านร่วมกับนักเรียนกับเกี่ยวกับการเขียนบรรยายในสถานการณ์ที่กำหนดให้ทั้ง 4 หัวข้อ และบอกวัตถุประสงค์ในการเรียน

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพที่ผู้จัดเตรียมมา จำนวน 4 ภาพ และให้ช่วยกันบอกว่าจะใช้การเขียนบรรยายในหัวข้อใด (Describing people's appearance, Describing people's clothes and

accessories, Daily routine หรือ Describing Places) พร้อมพูดบรรยายปากเปล่าที่ลักษณะ โดยผู้วิจัยค่อยให้คำแนะนำหรือเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาบทวนไปความรู้ที่ 1-4 และทำใบงาน จำนวน 4 หน้า ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการทดลอง โดยการเขียนบรรยายตามหัวข้อที่กำหนดให้

4. นักเรียนสรุปและอภิปรายผลเกี่ยวกับการเขียนบรรยายในสถานการณ์ที่กำหนดให้

4 หัวข้อ คือ

4.1 Describing people's appearance

4.2 Describing people's clothes and accessories

4.3 Daily routine

4.4 Describing Places

แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง

1. ผู้วิจัยปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม

2. ผู้วิจัยยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. การตรวจใบงาน / แบบทดสอบหลังเรียน

ใบงาน

Name of Group .....

คำสั่ง ให้แต่ละกลุ่มเขียนบรรยายภาพที่กำหนดให้ อย่างน้อย 5-10 ประโยค

1.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.

.....

.....

.....

.....

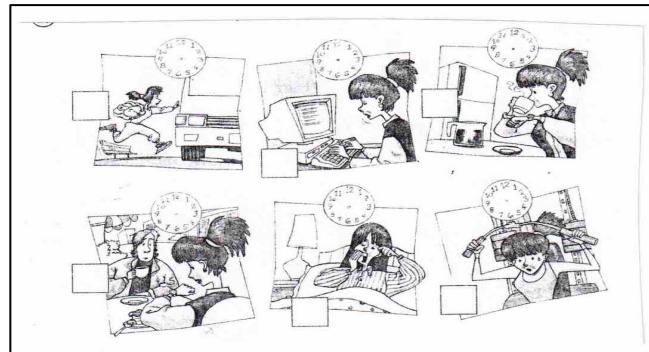
.....

.....

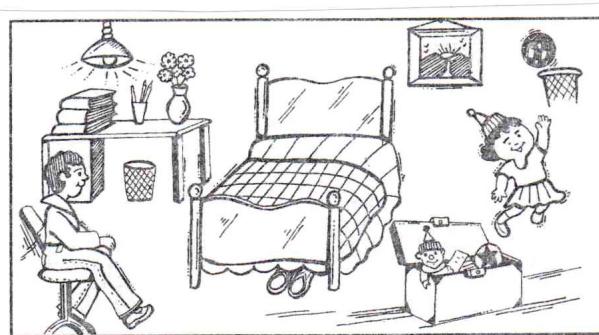
.....

.....

3.

4.

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ครั้งที่ 12

หัวข้อ ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการเรียนอุปกรณ์

1. ใบรายชื่อนักเรียน

2. รางวัล , เกียรติบัตร

วิธีดำเนินการ

1. ประกาศผลรวมคะแนนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเพื่อมอบรางวัล
2. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมสรุปผลที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. ผู้วิจัยกล่าวคำขอบคุณผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 และขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง กล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตจากการซักถาม การอภิปรายสรุปของนักเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

Name _____

Direction : Choose one of the four topics provided. Draw a picture and describe it with at least 50 words.

1. Describing people's appearance
  2. Describing people's clothes and accessories
  3. Describing places
  4. Daily routine

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ¹
 กลุ่ม.....ครั้งที่.....วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....
 ผู้ประเมิน.....
คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / แสดงความคิดเห็นลงในระดับการแสดงพฤติกรรมในกลุ่ม

ลำดับ ที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	สมาชิก											
		กลุ่มที่ 1			กลุ่มที่ 2			กลุ่มที่ 3			กลุ่มที่ 4		
	ด้านการปฏิบัติงาน												
1	ปรึกษาวางแผนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม												
2	ร่วมมือกันทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม												
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับ สมาชิกในกลุ่ม												
4	ประสานและปรับแนวความคิดของ ตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น												
	ด้านผลงาน												
5	การนำเสนอผลงาน												
6	ความคิดสร้างสรรค์												
7	ความประณีตของผลงาน												
	ด้านจริยธรรม/ค่านิยม												
8	การเคารพและปฏิบัติตามกติกา												
9	ความกระตือรือร้น												
10	ความกล้าแสดงออก												

เกณฑ์การให้คะแนน

- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับมาก
- 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับน้อย

ที่มา : ปรับปรุงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของกรมวิชาการ. (2544).

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

รายการ คะแนน	10 – 9 คะแนน	8 – 6 คะแนน	5 – 3 คะแนน	2 – 0 คะแนน
เนื้อหา (Content)	เนื้อหาครบถ้วน มีรายละเอียดชัดเจน ไม่ออกนอกเรื่อง	เนื้อหาครบถ้วน แต่ขาดรายละเอียด	เนื้อหาน้อย ไม่ครบถ้วนตามที่กำหนด	เนื้อหาน้อยมาก ไม่แสดงความรู้เลย หรือมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะประเมิน
คำศัพท์ (Vocabulary)	คำศัพท์และการสะกดคำ ถูกต้องมีความสามารถในการใช้รูปแบบภาษาที่เหมาะสม	คำศัพท์และการสะกดคำส่วนใหญ่ถูกต้องความหมายชัดเจนดี	คำศัพท์และการสะกดคำผิดบ่อยครั้ง ความหมายไม่ชัดเจน สับสน	รู้คำศัพท์และสะกดคำได้น้อยมาก ต้องอาศัยการแปลหรือมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะประเมิน
การเรียบเรียง (Organization)	การเรียบเรียงดี มีการจัดลำดับสมเหตุสมผล	การเรียบเรียงความขัดความต่อเนื่อง รายละเอียดและการเรียงลำดับเนื้อเรื่อง ยังไม่สมบูรณ์นัก แต่สามารถจับใจความสำคัญได้	การเรียบเรียงความขัดความต่อเนื่อง การดำเนินเรื่องมีความไม่สมเหตุสมผล	ไม่มีการเรียบเรียงความ และไม่สามารถสื่อความได้ หรือมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะประเมินได้
ไวยากรณ์ (Grammar)	การสร้างประโยค และการใช้ไวยากรณ์ถูกต้องและสื่อความได้ความหมาย ถูกต้องชัดเจน	การสร้างประโยค และการใช้ไวยากรณ์ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ แต่สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	การสร้างประโยค และการใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง สื่อความหมายสับสน ไม่ชัดเจน	ไม่ความสามารถสร้างประโยคโดยได้มีที่พิเศษมาก
กลไกการเขียน (Mechanics)	การใช้ความหมาย วรรณตอนและการใช้อักษรตัวใหญ่ ถูกต้อง	การเครื่องหมาย วรรณตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	การใช้เครื่องหมาย วรรณตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ผิดบ่อยครั้ง	การใช้เครื่องหมาย วรรณตอนไม่ถูกต้อง การใช้อักษรตัวใหญ่ผิดมาก

ที่มา: ปรับจากเกณฑ์การวัดและประเมินผลของไฮวาร์ด (Hughes,2000: 91-93) เจคคอปส์ และคันอินฯ

(Weigle, 2002: 118; ข้างต้นจาก Jacobs,et al. 1981) วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). หน้า 102-103

แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

การประเมินครั้งที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
เรื่อง.....

คำชี้แจง ประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังจากปฏิบัติชีวิตจริง

ข้อ - สกุล	ประเด็นที่ประเมิน					รวม 50
	เนื้อหา 10 คะแนน	คำศัพท์ 10 คะแนน	การเรียบเรียง 10 คะแนน	ไวยากรณ์ 10 คะแนน	กลไกการเขียน 10 คะแนน	
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						

แบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ชื่อ..... สกุล..... เลขที่.....
 วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
 เรื่อง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนนในเรื่องความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นปี 5 ระดับ มีดังนี้
 ระดับ 5 หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความสามารถปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1. ฉันสามารถเขียนเนื้อเรื่องได้ โดยมีรายละเอียดครบถ้วนชัดเจน					
2. ฉันสามารถใช้คำศัพท์และสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง					
3. ฉันสามารถเรียบเรียงข้อความ โดยจัดลำดับเหตุผลได้สอดคล้องกัน					
4. ฉันสามารถเขียนโครงสร้างประโยค และการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง					
5. ฉันสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ในประโยคได้ถูกต้อง					
6. ฉันสามารถเขียนชื่อเฉพาะด้วยอักษรไทยทุกคำ และขึ้นต้นประโยคด้วยอักษรไทยทุกประโยค					

บันทึกเพิ่มเติม

ตารางกำหนดการ การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครั้ง ที่	วัน เดือน ปี	เวลา	หัวข้อ
1	วันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ปฐมนิเทศ
2	วันพุธที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance
3	วันจันทร์ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance
4	วันพุธที่ 11 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's appearance
5	วันจันทร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories
6	วันพุธที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing people's clothes and accessories
7	วันจันทร์ที่ 23 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine
8	วันพุธที่ 25 กุมภาพันธ์ 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Daily routine
9	วันจันทร์ที่ 3 มีนาคม 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places
10	วันพุธที่ 4 มีนาคม 2552	08.30 - 09.30 น.	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้าน Describing Places
11	วันจันทร์ที่ 9 มีนาคม 2552	08.30 - 09.30 น.	การเขียนบรรยายในสถานการณ์ที่ กำหนดให้
12	วันพุธที่ 11 มีนาคม 2552	08.30 - 09.30 น.	ปัจฉิมนิเทศ

ภาคผนวก ๖

1. ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
2. ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
3. ตารางแสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
4. ตารางแสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
5. ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 7 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง											
กลุ่ม	เลขที่	คะแนนก่อนการทดลอง			ค่าเฉลี่ย (50 คะแนน)	คะแนนหลังการทดลอง			ค่าเฉลี่ย (50 คะแนน)		
		ผู้ประเมิน คนที่				ผู้ประเมิน คนที่					
		1	2	3		1	2	3			
กลุ่มที่ 1	1	20	19	24	21.00	33	34	37	34.67		
	2	16	15	17	16.00	27	32	35	31.33		
	3	14	14	15	14.33	25	25	29	26.33		
	4	6	5	7	6.00	24	29	32	28.33		
กลุ่มที่ 2	5	19	21	20	20.00	28	33	36	32.33		
	6	16	19	18	17.67	29	33	35	32.33		
	7	13	14	15	14.00	29	37	38	34.67		
	8	6	5	8	6.33	26	27	30	27.67		
กลุ่มที่ 3	9	19	19	19	19.00	36	39	42	39.00		
	10	13	16	17	15.33	30	36	38	34.67		
	11	13	13	14	13.33	31	37	37	35.00		
	12	9	11	9	9.67	25	26	26	25.67		
กลุ่มที่ 4	13	20	24	22	22.00	35	36	39	36.67		
	14	17	18	18	17.67	29	30	32	30.33		
	15	11	11	12	11.33	27	29	33	29.67		
	16	5	5	6	5.33	24	27	27	26.00		
	รวม	217.00	229.00	241.00	229.00	458.00	510.00	546.00	504.67		

ตาราง 8 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม											
กลุ่ม	เลขที่	คะแนนก่อนการทดลอง			ค่าเฉลี่ย (50 คะแนน)	คะแนนหลังการทดลอง			ค่าเฉลี่ย (50 คะแนน)		
		ผู้ประเมิน คนที่				ผู้ประเมิน คนที่					
		1	2	3		1	2	3			
กลุ่มที่ 1	1	22	25	21	22.67	25	24	25	24.67		
	2	21	18	21	20.00	21	21	22	21.33		
	3	15	14	14	14.33	18	16	19	17.67		
	4	15	14	16	15.00	11	14	13	12.67		
กลุ่มที่ 2	5	21	26	24	23.67	20	20	25	21.67		
	6	19	19	20	19.33	20	19	20	19.67		
	7	14	13	12	13.00	19	19	19	19.00		
	8	10	13	11	11.33	12	14	13	13.00		
กลุ่มที่ 3	9	22	26	27	25.00	24	22	25	23.67		
	10	18	20	20	19.33	21	22	23	22.00		
	11	15	19	15	16.33	19	21	20	20.00		
กลุ่มที่ 4	12	11	14	11	12.00	14	16	17	15.67		
	13	26	24	27	25.67	24	26	28	26.00		
	14	19	18	19	18.67	22	23	23	22.67		
	15	22	21	20	21.00	17	18	19	18.01		
	16	12	12	13	12.33	11	10	13	11.33		
	รวม	282.00	296.00	291.00	289.67	298.00	305.00	324.00	309.01		

ตาราง 9 แสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D^2) ²
1	21.00	34.67	13.67	186.87
2	16.00	31.33	15.33	235.01
3	14.34	26.33	11.99	143.76
4	6.01	28.33	22.32	498.18
5	20.00	32.33	12.33	152.03
6	17.67	32.33	14.66	214.92
7	14.00	34.67	20.67	427.25
8	6.33	27.67	21.34	455.40
9	19.00	39.00	20.00	400.00
10	15.34	34.67	19.33	373.65
11	13.34	35.00	21.66	469.16
12	9.67	25.67	16.00	256.00
13	22.00	36.67	14.67	215.21
14	17.66	30.33	12.67	160.53
15	11.33	29.67	18.34	336.36
16	5.34	26.00	20.66	426.84
$\bar{X}$	14.31	31.54	$\sum D = 275.64$	$\sum D^2 = 4951.14$
S.D.	5.35	4.06		

ตาราง 10 แสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มควบคุม			
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
1	22.66	24.67	2.01	4.04
2	20.01	21.33	1.32	1.74
3	14.33	17.67	3.34	11.16
4	15.00	12.67	-2.33	5.43
5	23.67	21.66	-2.01	4.04
6	19.34	19.67	0.33	0.11
7	13.00	19.00	6.00	36.00
8	11.33	12.99	1.66	2.76
9	24.99	23.67	-1.32	1.74
10	19.34	22.00	2.66	7.08
11	16.33	20.00	3.67	13.47
12	12.00	15.67	3.67	13.47
13	25.66	26.00	0.34	0.12
14	18.67	22.67	4.00	16.00
15	21.00	18.01	-2.99	8.94
16	12.33	11.33	-1.00	1.00
$\bar{X}$	18.10	19.31	$\sum D = 19.35$	$\sum D^2 = 127.08$
S.D.	4.77	4.37		

ตาราง 11 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)
21.00	34.67	13.67	22.66	24.67	2.01
16.00	31.33	15.33	20.01	21.33	1.32
14.34	26.33	11.99	14.33	17.67	3.34
6.01	28.33	22.32	15.00	12.67	-2.33
20.00	32.33	12.33	23.67	21.66	-2.01
17.67	32.33	14.66	19.34	19.67	0.33
14.00	34.67	20.67	13.00	19.00	6.00
6.33	27.67	21.34	11.33	12.99	1.66
19.00	39.00	20.00	24.99	23.67	-1.32
15.34	34.67	19.33	19.34	22.00	2.66
13.34	35.00	21.66	16.33	20.00	3.67
9.67	25.67	16.00	12.00	15.67	3.67
22.00	36.67	14.67	25.66	26.00	0.34
17.66	30.33	12.67	18.67	22.67	4.00
11.33	29.67	18.34	21.00	18.01	-2.99
5.34	26.00	20.66	12.33	11.33	-1.00
		$\bar{X}_{\text{diff}} = 17.23$ $S.D_{\text{diff}} = 3.67$			$\bar{X}_{\text{diff}} = 1.21$ $S.D_{\text{diff}} = 2.63$

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวทวีวรรณ มูลมณี
วัน เดือน ปีเกิด	17 มิถุนายน 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	313/512 ลินนานาเมนซั่น นาวนินทร์ 54 แขวงคลองกุม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	ครูผู้สอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนคลองกุม 109/4 หมู่ที่ 4 ถนนเสรีไทย ซอยเสรีไทย 53 แขวงคลองกุม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนวัดบางเตย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบางกะปี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	ศษ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552	กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร